

CEL CARE ESTE ÎN VOI

Îți mulțumesc, Frate Neville. Domnul să te binecuvânteze.

Să rămânem doar în picioare doar un moment în timp ce ne rugăm. Să ne aplecăm capetele acum. Și toți acei la care le-ar place să fie amintiți în această rugăciune, ridicați-vă mâinile și spuneți, "Dumnezeule, eu sunt."

Cel mai Sfânt și Grațios Dumnezeu, noi aducem acest popor înaintea Ta, cu cererile care le au ei. Ei au cerut să fie amintiți. Și, Doamne, și mâinile mele sus. Eu Te rog să fii milostiv cu noi. Tu cunoști nevoile noastre, și noi ne-am ruga, așa cum Tu ne-ai învățat să ne rugăm, "Să vină Împărăția Ta. Voia Ta să se facă pe pământ, așa cum este în Cer." Tată, noi am cere în seara aceasta după milă, pentru libertatea Duhului, ca noi să putem fi în stare să aducem la popor Adevărul Evangheliei, și ceea ce noi credem a fi Mesajul din ora aceasta, pentru Biserica Ta. Doamne, ne rugăm că noi suntem o porțiune din Biserica aceea care trebuie să fie chemată afară în zilele din urmă! Tată, dacă noi nu suntem porțiunea aceea, atunci descoperă-ne ce trebuie să facem noi să fim porțiunea aceea. Și să ne dai har, putere, în ceasul încercării care este asupra pământului să-i încerce pe toți aceia care locuiesc aici. Dă-ne din Duhul Tău cel Sfânt, să ne conducă și să ne călăuzească, ca noi să putem în final, la sfârșit, să venim la Tine în pace, pentru acea Viață Eternă după care au așteptat toți credincioșii de când a început timpul. Ajută-ne, Doamne. Noi cerem în Numele lui Isus. Amin.

Vă puteți așeza.

Eu sunt într-adevăr recunoscător pentru privilegiul de a fi aici afară seara-seara aceasta, și pentru harul lui Dumnezeu care ne-a fost dat prin Isus.

⁴ Și atunci despre Mesajul de azi dimineață, acum, eu vreau ca fiecare să înțeleagă cu desăvârșire. Acum, eu mă încredințez la Dumnezeu că acesta nu-i timpul acela. Înțelegeți? Dar Mesajul este adevăr. Mesajul este adevărat. Va fi, va fi cândva, dacă acesta nu este acel timp. Și acesta arată așa de mult ca acel timp, încât am simțit ca Pavel din vechime, care a spus, "Eu nu m-am ferit să vă declar întregul Sfat," vedeți, fiecare lucru care trebuie să fie făcut.

Acolo era un lucru care l-am făcut azi dimineață, care îmi pare rău că l-am spus. Eu-eu am chemat numele unui frate care mă gândesc că este în eroare. Eu nu ar fi trebuit să fac asta. Eu niciodată nu chem numele persoanei; și dacă banda s-ar întâmpla să cadă în mâinile lui. Și eu vreau să-l văd și să vorbesc cu el, pentru că mă gândesc că fratele, un om mare, un om bun care a predicat chiar aici în amvon. Fratele David duPlessis. Și eu nu am vrut să-i chem numele. Eu eram îngrijorat despre Mesaj, și așa mai departe, despre ce ar fi dacă acesta este acest timp, și eu i-am chemat numele fratelui. Eu nu fac asta. Îmi pare rău că am făcut-o. Eu îl iubesc pe Fratele David duPlessis. El este fratele nostru, și eu-eu cred că un om deștept ca acela ar trebui să fie mai instruit în Scriptură.

Eu vă spun ce este. Aceasta-i, discuția care am avut-o David cu mine...

El o dată a vorbit pentru mine în adunări. El a predicat chiar de la acest amvon, sau biserica veche, chiar acolo de la amvon. Și Fratele lui, Justus, a fost translatorul meu în Africa de Sud, unde eu mă reîntorc. Și ei sunt dintr-o familie bună, o casă Penticostală, o persoană foarte minunată. David era, eu cred, președintele, o dată, al Adunărilor Penticostale Mondiale, și la Conferința Penticostală Mondială. El era unul dintre președinți. Și mai târziu el a venit la Statele Unite și s-a stabilit în, afară în Texas, cu Fratele Gordon Lindsay, și atunci doar a început să predice în jur în diferite locuri.

Dar ce a fost, unde eu gândesc că scumpul nostru frate a făcut eroarea; întocmai cum eu sunt supus, sau oricare altul; el a început să aibe de-a face cu cei de sus și de sus. El a continuat să vorbească despre Princeton University și locurile care îl invitau, gândind că el făcea ce era drept, și alimentând nutreț chiar în mașină; vedeți, și așa bucurii!

Cum nu numai atât, dar Oamenii de Afaceri ai Evangheliei Depline, care sponsorizează adunările mele, în toată lumealgă. Vedeți? Eu-eu iubesc pe oamenii aceia, vedeți, dar eu cu certitudine nu sunt de-acord cu ei asupra principiilor care ei-ei sunt-ei sunt... Ei au-ei au plecat de unde, principiile lor, ei au început, iar acum devin ca oricare altă organizație și orice lucru. Înțelegeți? Și ce este, ei nu încearcă să rămână penticostali, ci ei încearcă să amestece penticostalul și restul din aceasta împreună.

Și mie mi se pare de parcă Fratele duPlessis, un om minunat, fin ca acela, ar cunoaște suficient despre Scriptură încât când el vede fecioara adormită încercând să cumpere Ulei, timpul este trecut. Înțelegeți? Țineți minte, când ea a venit să cumpere Ulei, acolo nu era Ulei rămas. Aceea-i Scriptura. Și ea a spus, "Dați-ne din Uleiul vostru," către Biserică, dar ea nu L-a primit. Ea ar putea să sară în sus și-n jos, să vorbească în limbi, și ce mai altceva, dar, după Cuvântul Propriu al lui Dumnezeu, ea nu L-a căpătat. Și ea era afară în întunericul de-afară; și acolo era plâns, tânguire, și scrâșnire din dinți, când Mireasa aleasă deja s-a dus înăuntru. Fecioara înțeleaptă avea Ulei în lampa ei.

Acum, eu-eu cunosc un alt om, ceva ce s-a întâmplat chiar zilele trecute. Ce este aceasta, este că acești oameni buni, vedeți, obțin puțin, voi știți ce vreau să spun, o mică ținere printre popor. Și primul lucru ce-l știți, ei simt că Dumnezeu face aceea. Și de multe ori, acela-i Diavolul care face aceea. Înțelegeți?

¹⁰ Isus a avut o ocazie să vină înaintea lui Irod; El avea o ocazie înaintea la mulți, și ei au vrut să-L folosească ca spectacol. Înțelegeți?

Asta-i tot ce înceacă ei să facă la Penticostali. Penticostalii au ieșit din lucrurile acelea, ca să fie deosebiți. "Și ca un porc la lăturile lui, și un câine la vărsătura lui, se întorc iarăși drept înapoi," și acum în Consiliul Ecumenic. Înțelegeți?

Aceasta-i destul de rău. Este o rușine.

¹¹ Dumnezeu să mă țină mic și umilit, așa ca El să poată descoperi Adevărul Lui. Vedeți? Eu niciodată nu vreau să fac aceea; fără lumini luminoase, și fără sclipire și strălucire către lume. Lăsați-mă să iau calea cu cei puțini disprețuiți ai Domnului. Lăsați-mă să stau cu Cuvântul.

¹² Acum vorbind despre Consiliul Ecumenic consolidându-se cu Vaticanul. Credeți voi că ei ar putea să se consolideze pe Cuvânt? Ei ar putea în organizație, dar ei nu pot pe Cuvânt. Vedeți? Așa este. Deci nu există nimic să compromiți. Vedeți? O organizație, este toată la fel, totul la fel; este perfect în linie, mama și fiica. Dar când se ajunge la Cuvânt, eu sunt tot așa de ferm împotriva celui Metodist și Baptist și Prezbiterian, cum sunt eu împotriva Catolicismului, căci este mama și fiica, conform la acest Cuvânt. Acest Cuvânt este lângă care stau eu, vedeți, *Acesta*, fiecare Cuvânt din El.

¹³ Acum, acest frate scump, el și soția lui sunt prietenii mei apropiați. Mulți din voi ați văzut revista, unde cum că acel frate scump, trimis de Dumnezeu a putut vreodată să lase pe nevasta lui... Cineva i-a spus că ea arăta ca Jacqueline Kennedy, și ea și-a scâmoșat sus una din tunsorile acelea mari și lucruri. Ce este aceasta? Ea se asociază cu felul acela de persoane, tot timpul, și în final...

Un om bun să ia o femeie rea, ea sau va deveni o femeie bună sau... Eu vreau să spun, un om bun luând o femeie rea, ea sau va deveni o femeie bună sau el va deveni un om rău. Arată-mi cu cine te însoțești, și eu îți spun cine ești. Înțelegeți? Păsări de aceleași pene, se adună împreună. Stați departe de lucrul strălucitor!

¹⁴ Am coborât jos într-o mină, zilele trecute, departe în vârful munților pe linia Arizona și-și Mexic. Fratele Sothmann și eu, așezat aici, eram acolo sus împreună. Și am ajuns înăuntru acolo și am săpat afară o grămadă de... Aceasta arată chiar exact ca aurul. Dar singurul lucru cum poți să știi că nu este aur, este că strălucește mai bine decât aurul. Aceasta strălucește. Și aurul nu strălucește, el radiază. Înțelegeți? Și ce se numește aceasta, este "aurul prostului." Ea nu este nici măcar așa de mult valoroasă ca piatra în care este ea. Aceasta se cheamă pirită de fier. Mă gândesc, în... Savanții pretind că apele și acizii scurgători, și lucruri, nu au ajuns acolo chiar suficient să o întărească și să o aducă într-un loc să o facă aur. Astfel ea-ee strălucește mai bine, dar ea nu are chemicul în ea.

Și acela-i tocmai felul cum este mult din Creștinismul prefăcut, vedeți, ea va străluci, și ca Hollywood. Dar Biserica radiază cu Evanghelia.

¹⁵ Acum, ceva soră aici, Billy tocmai mi-a arătat-o, a fost destul de plăcută să mergă să ia această revistă *Life*, această poză, și să o mărească, din aceea despre cei șapte Îngeri, și să o aibă luată și trimisă la mine. Aceea este poza. Și acum dacă voi veți observa aici, așa cum acesta a plecat, înălțându-se înapoi, când Îngerii au adus Mesajul Lor, acesta era în forma unei piramide; chiar exact ce v-am spus eu, trei luni înainte să se întâmple, felul cum va fi. Este asta așa? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.]

Și Îngerul însemnat, cu aripile Lui date înapoi pe margine, înapoi, așezate înapoi, vă amintiți de El. A spus, "El avea capul Lui... venind cu această viteză." Nu vedeți voi chiar și aripile *acolo*? Și iată Îngerul *acolo*, întocmai exact în felul cum s-a spus.

¹⁶ Acum, numai Dumnezeu poate să facă aceea. Ei au o fotografie așezată aici, de asemenea, despre o femeie care a spus... De multe ori, oamenii spun...

¹⁷ În discernământ, spune, "această persoană este umbrată la moarte, o umbră întunecată."

¹⁸ Acum ei spun, "Păi, el doar spune aceea." Vedeți, aceia sunt oamenii care nu se pot duce tot drumul, ei nu pot vedea aceea. Ei pot striga cu voi, ei pot-ei pot vorbi cu voi; dar când se ajunge ca într-adevăr să creadă totul, cu întregul suflet și trup, ei nu o pot face.

Astfel, dar voi vedeți, dacă Dumnezeu este în acesta, și spune Adevărul, acesta este ultimul timp din istorie. Acesta este ultimul din istoria lumii. Ea se încheie. Acolo nu va mai fi timp, cândva. Dumnezeu confirmă fiecare lucru, și spiritual și științific.

¹⁹ Când am spus, un băiat mic, "Un Stâlp de Foc, arăta ca o stea."

²⁰ Cât de mulți își amintesc, timpuri vechi, ei obișnuiau să-L numească "Stea"? Când Acesta a apărut aici jos pe râu, când El a spus, "Cum Ioan Boteză torul, trimis..."

²¹ Acum, în final, Acela a coborât, și poza Lui a fost luată. Noi aveam una aici, pe undeva. Da, ei spun că este dincolo în colț; eu nu o pot vedea. Științific dovedit că este Adevărul.

²² Și acum, și să spună că oamenii erau "umbrăți." Acum, aici era o femeie, o fotografie. Iat-o acolo, obișnuită, chiar ca orice altă fotografie; ca una luând pe aceasta, un aparat. Am spus... O persoană se întreba despre aceea. Și i-a spus femeii, "Tu ești umbrată la moarte, cu cancer. Acolo este o umbră întunecată." Ea s-a întors și a luat poza. Femeia a fost aici să mărturisească, și ar putea să fie încă aici în seara aceasta, din câte știu eu. Vedeți?

Acum, *acolo* este femeia cu ceva ca o glugă neagră peste ea. În regulă, acum, acolo este dovada științifică că acela este adevărul. Și imediat după ce femeia a fost pronunțată "sănătoasă," ei au luat poza, și aceasta nu a fost acolo. Ce a lovit lentilele atunci? Și ce a plecat, care nu a-nu fost pe lentile când a fost pronunțată că ea era vindecată? Vedeți?

Acum, stând aici, v-am spus că Îngerii veneau.

²³ Fratele Fred, fiind unul... Eu l-am văzut pe Fratele Fred cu un timp în urmă. M-am gândit că el era chiar aici, dar eu l-am pierdut pe undeva. O, înapoi aici, așa este. El a stat înlăuntrul a-a două mile, sau o milă și jumătate, sau două mile, de unde eram eu; a auzit explozia, a simțit stânca, și fiecare alt lucru, când a explodat. Este așa, Frate Fred?

Și acolo erau Îngerii care au trimis înapoi cu Mesajele acelea. Și aici este chiar în forma piramidei, cum eu v-am arătat cum ar fi înlăuntru aici, v-am spus cum vor stătea Ei, înainte să plec.

Fotografie după fotografie, de-a lungul țării, au luat-o, drept până în Mexic, fiind treizeci de mile înălțime și douăzeci și șapte de mile lățime. Și așa de înalt încât chiar umezeala sau nimic nu poate... Umezeala nu călătorește peste vreo opt sau nouă mile, înălțime, decât cum erau ei într-un loc unde nu există nimic să facă umezeală. Vedeți? Și aceasta era, eu cred că erau sau douăzeci și șapte de mile înălțime și treizeci de mile lățime, sau fie că a fost-a fost douăzeci... sau treizeci de mile înălțime și douăzeci de mile de-a latul ei, una sau cealaltă. Revista *Life* a publicat-o, sau *Look*. Care era aceasta, *Look* sau *Life*? *Life*, revista *Life*. Mă gândesc, 17 Mai, ediția. Asta-i tot.

²⁴ Acum iat-o acolo, științific, dovadă că acesta-i Adevărul, așa că de aceea noi-noi nu ne îngrijorăm despre dacă-i Adevărul; și științific, și spiritual, ce s-a spus a venit la împlinire. Astfel, Mesajul despre cele Șapte Peceți, în încheierea lor, acela-i Mesajul din întreaga Biblie. Cele Șapte peceți închide Noul Testament și îl sigilează. Asta-i adevărat. Acum, noi știm că aceea este, prin pronunțare profetică, prin științific, și prin Cuvânt. Trei au dat mărturie la aceasta, că acesta-i Adevărul.

²⁵ De aceea, noi știm că noi suntem la timpul sfârșitului. Noi suntem aici. Eu nu știu cât de departe, eu-eu... El nu ne va lăsa să știm aceea, deoarece Venirea Lui va fi "ca un hoț noaptea." Prietenii mei, fratele meu, soră, să fim doar gata, oricum. Haideți doar să ne sfințim. Înțelegeți? Pentru că, lumea va merge drept înainte. Ei nici măcar nu vor ști că s-a întâmplat. Când ușile milei s-au închis, predicatorii vor predica mântuirea, va-va face pe oameni să se pocăiască, mergând drept înainte întocmai cum au făcut întotdeauna. Au făcut în alte epoci, și au făcut în... Se va face în această epocă.

Și Răpirea va fi așa dintr-o dată și așa de repede, încât lumea nici măcar nu le vor duce lipsa, că ei sunt duși. Corect. Ei nu vor ști nimic despre aceasta. El vine și o strecoară la o parte. Ea va fi dusă, ei nu vor ști nimic despre aceasta.

Așa că, fiți în rugăciune. Eu mă voi ruga pentru voi. Noi nu știm când va fi ora aceea, dar noi credem că va fi curând. Stați departe de la lucrurile strălucitoare. Stați cu Evanghelia, înțelegeți, stați chiar acolo acum, și rugați-vă.

²⁶ Acum, Billy mi-a scris o scrisoare aici, sau o notiță adică, și a spus că cineva a vrut să dediceze un copil. Dacă asta este așa, (este?) ridică-ți mâna, dacă careva... Da, doi prunci. În regulă, aduceți-i sus imediat. Și Fratele Neville... Și eu mă întreb dacă sora noastră ar veni aici doar un moment, pentru dedicarea pruncului. Noi nu vrem să lăsăm pe careva afară.

²⁷ Acum, țineți minte, pe la timpul acesta mâine seara, cu voia Domnului, eu voi fi în New York City. Și noi mergem acolo pe câmpul de luptă, să "luptăm lupta cea bună a Credinței."

²⁸ Astfel doar chiar aici, soră, dacă tu vrei. Chiar aici în față, și eu îi voi ridica. Da, doamnă. Îți mulțumesc. Iar acum noi suntem...

²⁹ Câți vă veți ruga pentru mine? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Acum, dacă Dumnezeu voiește; care, eu sper că El voiește; Duminică, o săptămână... Dacă este în regulă cu Fratele Neville. [Fratele Neville spune, "Acea-i bine."] Duminică, o săptămână, eu voi fi iarăși înapoi, pe drumul meu spre Louisiana, și mă opresc aici pentru o adunare la biserica. ["Amin."]

³⁰ Eu vreau să vă mulțumesc la toți pentru bunătatea voastră. Doamna aceea care mi-a trimis bomboanele acelea sus acolo, eu-eu apreciez aceea. Nu știu cine era doamna. Cineva mi-a trimis o cutie de bomboane și niște pufballs micițe cam așa. Acestea erau foarte, foarte delicioase. Eu sunt săturat de aceasta chiar acum, și eu-eu vă mulțumesc. Și voi gândiți că lucrurile acelea mărunte nu înseamnă mult? Aceasta sigur înseamnă; însemn mic. Și alții diferiți dăruiesc înlăuntru micuțele lor cadouri de dragoste. Și arată la Billy Paul, și le dă, și lucruri. Eu-eu o pricep, vedeți. Voi nu știți cât apreciez eu aceasta! Dumnezeu să vă binecuvânteze. Îmi voi aminti aceasta, vedeți, cu cât mai mult își amintește El aceasta. "Într-atât de mult cât ați făcut voi pentru cel mai ne însemnat dintre acești micuți ai Mei, voi Mie mi-ați făcut aceasta." Înțelegeți? Acum, milă se va arăta când se dă milă.

³¹ Acum, noi avem câțiva micuți minunați aici. Ai vrea tu... Eu vreau s_a voi să stați acolo și să cântați *Aduceți-i Înlăuntru*, după aceea. În regulă, voi fraților veniți aici sus doar un minut.

Vai, aici este primul, o pereche mică de ochi maro privind la mine, cu un zâmbet, mare drăguț. Fetiță mică, care-i a ei... [Mama spune, "Sharon Rose. Sharon Rose." – Ed.] Sharon Rose, acela-i un nume mare pentru mine. ["Noi am numit-o, Frate Branham, după a ta."] După fetița mea care s-a dus. ["Noi am numit-o înainte chiar ca ea să se nască, Frate Branham."] A numit-o înainte ca ea să se nască. Dacă ea urma să fie o fetiță, tu urmai să o numești Sharon Rose. ["Noi am fost siguri că ea va fi o fată. Ea a trebuit să fie."] A trebuit să fie. ["Sharon Rose Goodman."]

Tu știi ceva? Eu nu știu dacă tu o știi sau nu; dacă soția mea ar fi stat aici acum, ea probabil că aproape ar fi leșinat. Aceasta-i același fel de rochiță care a avut-o fetița mea la dedicare, micuța Sharon Rose. Aceasta una poate fi... Fie ca aceasta să trăiască; unde, Dumnezeu a luat-o pe a mea sus.

Care-i numele tău de familie? [Mama spune, "Goodman."] D-na și... sunteți voi de aici din oraș? ["Chicago."]

Chicago. Fratele și Sora Goodman, Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Voi știți, micuța mea Sharon a arătat așa. Eu nu presupun că există careva aici să-și amintească cum arăta ea. Ea avea ochi mici maro ca aceia, ca mama ei, fetiță foarte dulce cu păr negru. Doar cam...

Ce vârstă are copila? [Mama spune, "Cinci luni." – Ed.] Cinci luni. Ea era de opt luni când Dumnezeu a chemat-o sus. Eu am văzut-o, puțin după aceea. Voi cunoașteți povestea. ["Noi o avem acasă, pe bandă."] Voi o aveți acasă, pe bandă.

Sharon Rose vine din Cuvânt. Eu l-am întors în jur, de la, "Rose of Sharon." Și El a avut nevoie de una micuță, din ele, pe altarul Lui, astfel El a luat-o. Înțelegeți? Și eu voi fi cu ea din nou. Fie ca micuța voastră Sharon să trăiască să îndeplinească viața care ar fi trăit-o ea aici pe pământ. Și fie ca ea să fie cu voi în Slavă, după cum eu simt că Sharon a mea va fi cu mine.

Ce faci tu? Vedeți? Tu vorbești despre un lucrușor prietenos, priviți la aceasta! Ea doar este toată zâmbete.

Să ne aplecăm capetele.

Scumpe Dumnezeu, așa cum eu țin această mică comoară, o micuță Sharon Rose. Tu știi în inima mea, Doamne, ce mă gândesc, așa că eu nu trebuie să o exprim. Binecuvântat să fie Domnul Dumnezeu care dă aceste mici giuvaeruri pentru inimile noastre! Binecuvântează această casă Goodman. Fie ca părinții să fie onorați, care ei sunt, să aibă un așa giuvaer în căminul lor. Fie ca acesta să rămână în căminul lor, Doamne. Și dacă există un mâine, să o faci o femeie onorabilă pentru ziua de mâine.

Și acum, Doamne Dumnezeule, în ascultare la ce Tu ne-ai însărcinat, prin exemplul Tău, să facem, Tu ai luat copilași în brațele Tale și i-ai binecuvântat, și ai spus, "Lăsați copilașii să vină la Mine." Și ei aduc pruncul la mine, fiind slujitorul Tău, așa cum Tu ai spus ca slujitorii Tăi să ducă înainte lucrarea Ta. Și aici stau slujitorii Tăi, Fratele Neville, și Fratele Capps, și eu însumi. Și acum, Doamne Dumnezeule, din brațele tatălui și al mamei, noi o dăm la Tine pe micuța Sharon Rose Goodman, pe care noi o dedicăm pentru o viață de slujbă, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze! [Sora Goodman zice, "Frate Branham, noi mai avem încă cinci acasă, două fete și doi băieți." – Ed.] Cinci micuți, pe lângă aceasta! ["Da."] Ce dulce! Dumnezeu să te binecuvânteze, Frate Goodman. Dumnezeu să te binecuvânteze, Soră Goodman. Și fie ca Domnul să o binecuvânteze pe micuța Sharon!

Ce mai faci, frate? Acum să vedem, eu-eu... Arnett. [Tatăl spune, "Arnett." – Ed.] Arnett. Arnett, așa este. ["Numit dupănumit după tine."] Este asta așa? William, William Arnett? ["James William Arnett."] James William Arnett. Acela-i un băiat minunat. Voi știți, unele lucruri noi le avem în comun, el și cu mine, deja; numele, și apoi noi ne despărțim părul la fel, voi vedeți. El este un băiat minunat, Jimmy. Presupun că așa-i cum îl chemați, James? ["James."] James, atunci, în regulă.

Mă întreb dacă aș putea să-l țin? ["El ar putea să te lase."] Eu nu știu. Acum, Jimmy, ei bine, noi suntem adevărați ortaci. Tu știi asta, nu-i așa? În regulă.

Să ne aplecăm capetele.

Doamne Dumnezeule, Tu ai binecuvântat acest cămin, căminul Arnett cu acest băiețel minunat. Și eu mă rog ca Tu să-i binecuvântezi pe tatăl, mama lui, pe cei dragi ai lui. Ei sunt Creștini. Cum că tatăl lui s-a luptat așa de tare, cu țigările acelea și diferite lucruri, de la... Într-o zi aceasta a venit înăuntru, "AȘA VORBEȘTE DOMNUL." El a fost ca femeia care a fost persistentă că ea urma să ajungă acolo. Chiar dacă afacerea lui a eșuat, și fiecare lucru părea să eșueze, el totuși a luat o porțiune din banii lui și a așteptat pentru interviu după interviu, până într-o dimineață când aceasta s-a întâmplat. El a crezut că se va întâmpla.

Acum el aduce acest băiețel cu care Tu l-ai binecuvântat, O Dumnezeule, roada uniunii lor. Eu îl binecuvântează pe acest micuț James William Arnett, în Numele lui Isus Cristos. Să-i dai o viață lungă. Să-l faci un om vrednic de Evanghelia Ta pentru ziua de mâine, dacă există o zi de mâine. Și, în final, în Împărăția care urmează să vină, fie ca noi să fim acolo împreună. Eu... Slujitorii Tăi, noi ne punem mâinile peste el și îl dedicăm la Isus Cristos, pentru această viață de slujbă. Amin.

Te binecuvântează. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Mai avem încă doi? Aceștia sunt aceiași. În regulă.

Eu cred că tu aproape că mă poți ridica pe mine, în loc să te ridic eu pe tine. Acesta este... [Fratele Arnett zice, "Acelai-acela-i Al." – Ed.] Alfred, și Al și Martha. Doar lăsați ca adunarea, mie îmi place ca ei să vadă copiii. Mă gândesc, când ei sunt mici, tineri, ei sunt dulci.

Acum să ne punem mâinile peste ei.

Tot la fel, Dumnezeule Atotputernic, noi slujitorii Tăi, ne punem mâinile peste acești copii, frățiorul și sora acestui băiețel care tocmai s-a dedicat aici. Noi ne punem mâinile peste ei pentru o-o dedicare, de la mama și tata, la brațele lui Isus Cristos, pentru o viață de slujire, în Numele lui Isus Cristos. Amin.

Dumnezeu să vă binecuvânteze, Al și Martha. Soră, este într-adevăr plăcut să te vad din nou. Domnul să fie cu voi.

Acest ins micuț, vai, el este un băiat bun. Eu obișnuiam să fiu în stare să-mi despart părul așa. Vedeți? Care-i numele lui? [Tatăl spune, "Terrell Keith Walker." – Ed.] Ke-... ["Terrell Keith Waker."] Herrell Keith Walker. Ce băiat fain!

Mă întreb, eu doar nu știu, vedeți. El se uită la mine cumva de parcă el ar putea. Mă întreb dacă l-aș putea ține? [Copilul vorbește – Ed.] Este asta așa, Keith? O, el este un băiat fain. Sigur. Nu este acela un băiețel drăgălaș? Herrell. [Mama spune, "Terrell."] Herrell, Terrell Keith Walker.

Atotputernicule Dumnezeu, din brațele părinților la brațele lui Isus Cristos, micuțul Terrell Keith Walker, noi ne punem mâinile peste el în dedicare la Atotputernicul Dumnezeu. Cum tatăl și mama așa doresc ca copilul să fie crescut în povățuirea lui Dumnezeu. Dacă există o zi de mâine, să-l faci un slujitor vrednic de această dedicare, căci noi slujitorii Tăi ne punem mâinile asupra acestui copil și-l dedicăm la Domnul Isus Cristos. Amin.

Te binecuvântează, Frate Walker. Este aceasta Sora Walker? [Sora Walker zice, "Da, domnule." – Ed.] Acesta-i într-adevăr fain. Voi aveți un băiat fain, și fie ca Dumnezeu să-l binecuvânteze.

[Fratele Gramby îi vorbește Fratelui Branham – Ed.] În regulă, domnule. [Fratele Gramby continuă să vorbească.] Da. ["Și te-ai rugat pentru ea când s-a născut. Ea s-a născut cu un nod în falca ei. Și te-ai rugat pentru ea, și acela s-a mutat imediat."] Această fetiță, este Fratele Grimsley a nostru... [Fratele zice, "Gramby"] Gramby. Eu-eu iau aceea încurcat. Eu am un Frate Grimsley, eu continui să gândesc... Fratele Gramby aduce această fetiță. Și când ea s-a născut, ea avea un nod mare în fața ei. Și eu m-am rugat pentru ea, și nodul ei s-a mutat. Și acum ei vor să ne rugăm, deoarece... Sunt părinții Creștini? ["Nu sunt Creștini."] Ei nu sunt Creștini. Și ei se tem că un duh rău o cucerește pe copilă, și ei îl vor mutat.

Să ne rugăm.

Doamne Isuse, asupra acestei copile mici, așa cum se rează peste altar... Care, Tu ai arătat har, să scoți un nod de tumoare din gura ei. Acum un duh rău încearcă să ia viața copilei. Fără îndoială că Tu ai putea folosi această față, și ai în plan să o faci, și Satan încearcă să strice planul. De aceea, noi îi pretindem lui Satan, în Numele lui Isus Cristos, să-și ia mâinile lui-lui și pe sine la o parte de la acea copilă; așa cum noi o dăm Domnului Isus Cristos, pentru slava lui Dumnezeu. Amin.

Frate Gramby, tu să crezi. Copila este prea mică cu greu să aibă credință, dar aceasta va fi.

³² Eu Îl iubesc. Voi nu? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] El este minunat.

Acum, fiecare, eu am promis în seara aceasta că eu voi fi afară pe la opt treizeci, așa că aceea îmi dă o jumătate de oră. Acum eu nu știu despre aceea. Eu aș putea să fiu doar puțin mai târziu decât atât. Dar haideți acum să...

³³ Eu sunt bucuros să-l văd pe Fratele Dauch aici azi dimineață. Și eu nu știu unde a mers celălalt om; dar azi dimineață, dacă el a avut vreodată o dublură, acolo era un om șezând chiar înapoi acolo, era o dublură perfectă pentru el. Am spus, "Care este Fratele Dauch?" M-am uitat înainte și înapoi, și eu urma să-l numesc; și eu am fost așa de cuprins în Mesaj. Tu știi, Frate Dauch, tu arăți întocmai cum ai arătat întotdeauna. Eu sunt așa de bucuros să-l văd în starea aceea.

³⁴ Doar recent, am avut o chemare de distanță lungă din Tucson, să mă rog pentru el din nou, că altceva i s-a întâmplat lui. Fratele Dauch este, mă gândesc, este de nouăzeci sau fie că este de nouăzeci și unu. Este în vârstă de nouăzeci de ani, eu cred, sau nouăzeci și unu. Și trupul tău ajunge să meargă în jos. Dar, "Multe sunt nenorocirile celui neprihănit, dar Dumnezeu îl scapă din toate." Și uneori, când trupul ajunge la un punct până unde el nu se mai ține laolaltă, eu știu că el se ține de o Mână. Deși e un bulgăre de țărână, Dumnezeu a promis să-l învieze din nou, în zilele din urmă. Și eu sunt așa de mulțumitor.

³⁵ Îmi amintesc de Fratele Dauch, când el a venit în bazin aici să fie botezat în Numele lui Isus Cristos. Și el nici măcar nu a avut ceva haine aici în care să fie botezat, dar a vrut să meargă oricum. Și Dumnezeu a fost grațios față de acel om. Doar gândiți, el este cu douăzeci de ani peste timpul care Dumnezeu i l-a promis. Vedeți? Dacă acela nu easte har!

Și încă zăcea, zilele trecute, cu un infarct complet, și un atac de inimă, vedeți, pe deasupra la aceea. Și dacă Dumnezeu nu l-a vindecat pe omul acela și să-l aducă sus de acolo, instantaneu. Și eu cred, de atunci, medicul lui a murit. Este asta așa? Eu sub-... Da, căci chiar și medicul, medicul Evreu care-care la doctorit, și lucruri, și a stat în hol și a vorbit cu mine despre el, el deja s-a dus. Vedeți?

Vai, cât de mult, cât de adâncă este dragostea Ta, O Doamne! Ce mare este dragostea Ta!

³⁶ Acum, noi avem niște batiste aici peste care o să ne rugăm, doar în câteva momente. Dar eu am să vorbesc un pic despre credință, iar apoi noi vom vedea cum conduce Domnul, ce urmează să facem de atunci înainte. Ei bine, să o lăsăm doar să depindă de El, aceea-i cea mai bună cale. O, să ședem împreună în locurile Cerești!

³⁷ Am vorbit cu unii din prietenii mei, astăzi, după ce am ieșit din Blue Boar acolo. Și am spus, "Voi o să stați pentru serviciu?"

³⁸ "Da."

³⁹ Am spus, "Voi probabil că va trebui să conduceți până la ora doisprezece sau unu." Ei se așteaptă să ajungă acasă pe la șase dimineața, drum lung departe. Țineți minte, ei sunt oameni, și devin obosiți întocmai ca mine. Departe jos în Tennessee, și în jur, ei se duc. Domnul să-i binecuvânteze.

⁴⁰ Există așa de multe lucruri ce eu aș putea să spun; eu doar iau tot timpul. Dar eu-eu nu ajung să vă văd așa de des,

și eueu-eu doar iubesc să vă vorbesc, cumva. Dar dacă eu nu ajung să vă spun tot ce gândesc despre voi, aici, ... Vedeți?

Eu vreau să le spun la frații aceia. Unii din ei au eliberat bisericile lor.

⁴¹ Fratele Jackson, aici azi dimineață, a dat acea frumoasă tălmăcire dintr-o-dintr-o limbă necunoscută în care ceva frate a vorbit, și a confirmat sau susținut că Acesta era Dumnezeu. Ați observat voi, El nu a spus că Acesta era greșit, El nu a spus că Acesta nu era așa; El doar a dat avertizare să ascultăm. Vedeți? Vedeți? Astfel, Fratele Junior a fost aici azi dimineață, și a eliberat biserica lui.

Și eu înțeleg că alții din frații de jos... celelalte biserici, de aici la Sellersburg.

⁴² Și-și Fratele Ruddell, el a fost aici azi dimineață. Eu nu știu dacă ei sunt aici în seara aceasta sau nu. În regulă, aici din nou în seara aceasta! Ei bine, Domnul să te binecuvânteze, Frate Ruddell. Și tu...

Eu doar nu o pot exprima, chiar ce simt eu. Dar poate... Ei bine, când noi ajungem dincolo pe partea cealaltă, eu vreau să mă așez jos cu voi doar pentru zece mii de ani, cu fiecare, voi vedeți. Atunci, vedeți, noi o să vorbim din nou.

⁴³ Și în timp ce recolta este coaptă, și puțini sunt lucrătorii, să ne băgăm drept în ea, din întâmplare acolo ar putea să fie un păcătos șezând alături. Acolo ar putea să fie cineva care în seara aceasta ar putea să schimbe întregul curs.

Și dacă nu a fost timpul, azi dimineață, în seara aceasta ar putea să închidă Cărțile. Țineți minte, acolo nu va mai fi nici unul să vină înăuntru când numele acelea sunt răscumpărate.

Înainte, acum, fiecare să asculte foarte atenți înainte să citesc Scriptura.

⁴⁴ Toți care ar fi vreodată răscumpărați, Dumnezeu le-a pus numele pe Cartea Vieții Mielului înainte ca lumea să vină vreodată în creațiune. Cât de mulți știu asta? Aceea este Scriptura. [Porțiune neînregistrată pe bandă – Ed.] Și anticristul, în zilele din urmă, o să fie așa de aproape ca lucrul real, Biserica reală, fiecare lucru chiar cum era Iuda, încât va înșela chiar pe cei Aleși dacă era cu puțință. Este asta așa? Dar nimeni nu poate veni la Isus numai dacă Dumnezeu îl trimite, și toți pe care Dumnezeu i-a dat Lui vor veni la El. Și când El ia Cartea, ultimul nume...

⁴⁵ Vedeți, toți în epoca Luterană, El i-a tras afară. Toți în epoca lui Wesley, El i-a tras afară. Toți în diferitele epoci, și epoca Penticostală, El îi trage afară. Ei sunt dincoace, nu vor fi judecați cu ei. Ei sunt răpiți. Și atunci când ultimul nume iasă afară, care a fost pus pe Cartea Vieții Mielului, care a fost ucis înainte de întemeierea lumii; când acel ultim nume a fost răscumpărat, lucrarea Lui este terminată, El vine să pretindă ce El a răscumpărat. Aceea ne face inima să sângereze. Dar dacă aceasta a mers înainte o mie de ani mai târziu, acolo nu ar fi nici unul răscumpărat.

Și nimeni nu poate să fie răscumpărat fără să fie puși pe Cartea Vieții Mielului înainte de întemeierea lumii. Cine sunt ei? Eu nu știu. Nimeni altul nu știe, vedeți, numai Dumnezeu singur. Eu nădăjduiesc că la fiecare din noi, ne-au fost puse numele în Cartea aceea. Dacă al meu a fost acolo, eu sunt sigur să fiu acolo; dacă nu a fost, eu nu voi fi acolo. Asta-i tot. Vedeți, doar, aceea doar depinde de Dumnezeu. "Nu este cel ce vrea, cel care aleargă, ci Dumnezeu care arată milă." Înțelegeți?

⁴⁶ Acum haideți acum să ne apropiem de Cuvânt, cu toată reverența și sinceritatea. Și mă gândesc că este un singur lucru ce trebuie să facem, vedeți. Să încetăm așa de mult nonsens! Fiți cuviințoși, sinceri!

Eu observ mărturisirile acelea uneori când ei... La televizor, când ei au avut acel miting a lui Billy Graham; nu-i nimic împotriva lui Billy Graham. Dar acolo afară în California, omul a predicat un mesaj minunat acea ultimă seară; a predicat tocmai același lucru care eu l-am predicat aici nu de mult, despre Daniel, "Tu ești cântărit în balanță și găsit ușor." Câți au văzut aceasta? Mulți din voi, eu presupun.

⁴⁷ Priviți, ia-ți observat pe oamenii aceia venind din intervale, mestecând gumă de mestecat, râzând, îmboldindu-se unul pe altul? Aceea nu este a umbla sus între Viață și moarte. Acela nu este regret pentru păcat, și păcăință. Înțelegeți? Este tocmai ce a spus Billy, "A face o hotărâre." Și un consimțământ rece, de ochi uscați, hotărâre, nu este nimic, nici un lucru. Ție trebuie să-ți pară rău pentru păcat, și să te întorci de la el.

Și Billy însuși a spus, "Dovedește că, din treizeci de mii, tu nu poți găsi treizeci într-un an." A spus, zilele trecute, "Care-i treaba cu New York? Eu am avut acel mare miting acolo, și ce s-a întâmplat? Păcatul este mai rău decât cum a fost vreodată."

⁴⁸ Și acesta va continua să devină mai rău. Acolo nu va fi po... pocăință națională. Națiunea este dusă. Doar voi, individuali; și curând aceea se va termina, dacă nu este deja. Acum, voi doar notați aceea jos, voi copiii tineri. Vedeți cât de departe Fratele Branham... Acesta nu-i Fratele Branham. Că ce am spus eu este corect sau greșit. Păcatul va deveni mai rău și mai rău până într-o zi cerurile vor lua foc, și va cădea pe pământ, și pământul va arde cu căldură ferverescentă. Dar, cei Răscumpărați nu vor fi aici atunci, ei vor fi duși.

⁴⁹ Acum în Cartea Sfântului Marcu capitolul al 11-lea, Întâi Ioan 4:4 și Matei 28:20, eu doresc să citesc.

⁵⁰ Acum, întâi, eu doresc să citesc din Sfântul Marcu, al 11-lea capitol, și al 12-lea verset până la al 24-lea.

Ascultați foarte atenți acum așa cum citim. Și acum aceasta are să susțină pentru o mică mărturisire, și câteva cuvinte de îndemnare, și apoi noi vom vedea ce va avea Domnul ca noi să facem. Fiecare să rămâneți doar așezați și fiți în rugăciune acum, așa cum citim.

⁵¹ Marcu 11:12.

Și spre dimineață, când ei... au venit din Betania, el a fost flămând:

Și văzând un pom de smochin în depărtare având frunze, el a venit, dacă fericit el ar putea să găsească ceva pe acesta: și când el a venit la el, el nu a găsit nimic decât frunze; căci încă nu a fost timpul smochinelor.

Și Isus a răspuns și a spus către el, Nimeni să nu mănânce roadă din tine de-acum înainte pentru totdeauna. Și ucenicii lui au auzit aceasta.

Și ei au venit la Ierusalim: și Isus a mers în templu, și a început să-i scoată afară pe aceia care vindeau și cumpărau în templu, și a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeau porumbei;

Și nu a îngăduit ca vreun om să ducă ceva vas prin templu.

Și el s-a gândit, zicând către ei, Aceasta este... scris, casa Tatălui Meu se va numi... din toate națiunile casa de rugăciune? Dar voi ați făcut-o o peșteră de tâlhari.

Dar cărturarii și marii preoți au auzit aceasta, și au căutat cum ar putea ei să-l distrugă: căci ei-căci ei se temeau de el, pentru că tot poporul era înmărmurit la învățătura lui.

Și când seara a venit, el a mers afară din cetate.

Și dimineața, (acum aceea era o altă zi), cum ei au trecut pe acolo, ei au văzut smochinul uscat de la rădăcini.

În timp de douăzeci și patru de ore, miracolul a avut loc, după ce El i-a spus, "Nimeni nu mănâncă." Nimic, se părea, că s-a întâmplat atunci; dar, pe la ziua următoare, acesta era uscat.

Și Petru și-a adus aminte și a spus către el, Învățătorule, iată, smochinul pe care tu l-ai blestemat s-a veștejit.

... Isus i-a răspuns, a zis către ei, Aveți credință în Dumnezeu.

Căci adevărat vă spun Eu vouă, Că oricine va spune acestui munte, Să te muți, și să fii aruncat în mare; și nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că lucrurile acelea care el le-a spus vor veni la împlinire; el va avea orice zice el.

De aceea, Eu vă spun vouă, Orice lucruri voi doriți, când voi vă rugați, credeți că voi le primiți, și voi le veți avea.

Și când voi stați să vă rugați, iertați, dacă voi aveți ceva împotriva cuiva: ca Tatăl vostru care este în cer să poată să vă ierte fărădelegile voastre.

Dar dacă voi nu iertați, nici Tatăl vostru care este în cer nu va ierta fărădelegile voastre. (Aceasta-i cu condiție.)

⁵² Acum mi-ar place să citesc Întâi Ioan 4:4.

Voi sunteți din Dumnezeu, copilașilor, și i-ați biruit: deoarece... (ascultați atenți) ... mai mare este el care este în voi, decât el care este în lume.

⁵³ Pot eu să o citesc din nou.

Voi sunteți din Dumnezeu, copilașilor, și i-ați biruit: (vorbește despre anticrist), deoarece mai mare este el care este în voi, decât el care este în lume.

Două pronume, vedeți, "el," pronume personal; "el" care este în lume, și "El" care este în voi. El care este în voi este mai mare decât el care este în lume."

⁵⁴ Acum, și al-al 28-lea capitol din Sfântul Matei, și al 20-lea verset.

Învățându-i să țină toate lucrurile oricare Eu v-am poruncit: ... iată, Eu sunt cu voi întotdeauna, chiar până la sfârșitul lumii.

⁵⁵ Acum un text din acela, în seara aceasta, eu aș vrea să folosesc aceasta ca un text: *Acel Care Este În Voi*. Și pe aceasta eu vreau să clădesc credință, desigur, pentru un serviciu de rugăciune. Și tot atât de repede...

⁵⁶ Acum, aceasta-i așa cum v-am spus, eu vreau să vă țin la curent despre evenimente care au avut loc. Și eu de obicei aștept până când vin la-la biserică aici, să spun evenimentele. Iar atunci dacă la alții le place să le audă, ei le poate lua prin benzi. Dar eu aștept până când sunt aici.

Și acolo este, cel puțin, la acest eveniment despre care eu am să vă spun chiar acum, există câțiva oameni aici care sunt martori la acestea, frați Creștini. Unul care a fost prezent, era Fratele Banks Woods. Altul care era prezent, era Fratele David Woods. Altul, care-i prezent aici, era Fratele Evans și fiul lui, Ronald. Un altul care era prezent, este nobilul nostru diacon, Fratele Wheeler. Și altul, prezent, era Fratele Mann. Este Fratele Mann aici, din New Albany? Un predicator Metodist pe care eu l-am botezat în Numele lui Isus Cristos, doar recent, el era acolo, de asemenea, când aceasta s-a întâmplat.

⁵⁷ Aceasta a fost pentru o vreme, pentru câțiva ani, că eu am avut o povară adâncă pe pieptul meu că eu... în inima mea. Aceasta mi s-a simțit de parcă eu am făcut ceva rău. Și mi-am cercetat viața, iarăși și iarăși și iarăși, să văd ce era greșit. "Doamne, dacă-dacă eu am făcut ceva rău, atunci Tu doar descoperă această, ce este greșit, și eu mă voi duce să o îndrept." Dar nimic nu mi s-a descoperit. Eu ziceam, "Am rănit eu pe cineva? Am lăsat eu ceva ne făcut? Am avut... citesc eu suficient? Mă rog eu destul?" Și eu citeam și mă rugam. Și-și eu aș-eu aș spune, "Descoperă-mi aceasta. Am rănit eu pe cineva, pe undeva? Dacă am făcut-o, eu o voi îndrepta. Doar arată-mi; eu nu vreau această povară." Și pentru ultimii cinci ani, de când am venit jos de pe câmp, acolo a fost o povară atârând în inima mea.

⁵⁸ Eu am mers la munți. Eu am mers la malul mării. Eu am mers peste tot, și m-am rugat și m-am rugat și m-am rugat,

și aceasta doar nu înceta. Și m-am gândit la fiecare lucru, dacă eu am făcut ceva. Dar aceasta, încă, nu a vrut să înceteze; eu eram doar în robie, parcă.

Și aceasta-i foarte ciudat că aceasta ar fi ridicată chiar la timpul când a venit înainte Mesajul acesta, vedeți, din dimineața aceasta. Acum, era acesta Dumnezeu care ținea înapoi pentru acesta? Eu nu știu. Vedeți, eu... Lucrurile acestea erau toate în mintea mea. Vă puteți imagina ce este în inima unui om când tu rabzi cu aceea, vedeți, să gândești despre ce are loc; și, știi, să le spui oamenilor, știind că unii vor lua înclinația greșită, și unii vor merge pe *aici*, și pe *acolo*. Și voi știți cum este aceasta. Și unii vor crede, iar alții nu. Și, însă aceea-i cu ce trebuie să rabzi.

⁵⁹ Cum poți tu să o spui fără să rănești? Cum poți să o spui, ca să ia efect? Cum poți să o spui, să le arăți la oameni că tu nu-nu te iei de ei, că tu îi iubești? Cum poți să fii strict și ferm, și încă să fii iubit? Și, o, cum ai să-l prezinți? Și atunci vai de mine dacă nu îl prezint! Vedeți? Și asta este. Vedeți? Nu-i de mirare, că te ține agitat și sfâșiat.

⁶⁰ Eu am venit jos din-din... am venit sus din Arizona, să întâlnesc un grup de frați aici, care se duc la vânatoare cu mine sus în Colorado, fiecare an.

Acum, unii oameni s-au întrebat, "De ce te duci la vânatoare? Ce te face?"

Vedeți, *aici*, voi faceți plinul, eu golesc afară; *acolo*, eu fac plinul, așa ca să pot goli afară. Înțelegeți? Acum, eu nu mă duc doar să împușc vânat. Păi, oameni, oricare de aici care merge cu mine, știe că eu trec pe lângă sute de turme de vânat și nici măcar nu le ating. Eu nu.

⁶¹ Acum, aici nu cu mult în urmă, am început să împușc vânat pentru oamenii de afaceri Creștini, când ei merg sus și spun, "Billy, ia-mi un taur, ia-mi o vacă, ia-mi un elk, ia-mi *aceasta*, sau *aceea*, *cealaltă*." Eu să merg afară și să împușc vânat din dreapta și stânga. Domnul m-a ajutat așa ca să pot vedea și găsi vânat, și împușcare destul de frumoasă, și să le lovesc. Și-și ei doar ședeau în jur și vorbeau despre afacerea lor.

⁶² Atunci Domnul mi-a spus să nu mai fac aceea. Și eu-eu m-am simțit rău privitor la aceasta, așa că I-am promis că nu o să o mai fac. Nu. Am spus, "Dacă este urgență și cineva are nevoie de aceasta, eu o voi face. Dar dacă ei nu au nevoie, eu nu o voi face." Chiar oamenii aceia, ei au bani mulți să cumpere carne de vită și lucruri. Așa că de ce să fac eu asta? Lasă animalul să trăiască dacă tu nu o să îl folosești.

⁶³ Astfel eu mă duc doar să fiu singur. Și orice om, care merge vreodată la vânatoare cu mine, știe că eu nu vânez cu oricine. Eu merg afară de mine însumi, să fiu singur. Eu merg cu ei, să am părtășie seara, stăm în jur și ne rugăm, și așa mai departe.

Dar acolo erau mulți alți lucrători acolo. Acolo erau, sus în munți anul acesta, a fost Fratele nostru Palmer. Eu cred că l-am văzut pe undeva un timp... Iată-l aici, șezând aici, Fratele Palmer. Și un Frate Bob Lamber, el a fost aici azi dimineață, eu l-am auzit strigând pe undeva. Eu presupun că el încă este aici. Și atunci acolo era un frate... cei doi băieți Martin, eu presupun că ei sunt aici. Sunt ei, băieții Martin? Frate, Frate Martin. Tu mai chemat zilele trecute, aceea era bine. Băiatul acela a fost vindecat, acel frate lucrător.

⁶⁴ Ești tu aici, acela pentru care m-am rugat, la telefon, zilele trecute? Eu îi uit numele, de jos din Arkansas acolo. Soția lui m-a sunat; omul era tot umflat în coaste, și febră mare, murind. Același om care a fost chemat afară, jos la Little Rock, sau adunarea din Hot Springs, șezând în adunare.

Și acesta-i un ins cu arătare plăcută. Dacă el este aici, eu presupun că el nu se va ridica acum, deloc. Dar i-am uitat numele. Nu mă pot gândi la numele lui. [Cineva spune, "Fratele Blair." – Ed.] Blair, Fratele Blair. Cineva...

Păi, acum, șezând în adunare la Little Rock, câți ați fost la, eu vreau să spun, la Hot Springs, câți ați fost la miting? Și Duhul Sfânt a chemat pe tânărul acela și i-a spus că Diavolul a încercat să-l facă să renunțe la mine, să spună că eu eram un „profet fals.” Și omul a mărturisit că acesta era adevărul. Voi vedeți ce făcea Diavolul? Omul nu se duce la doctori. El nu crede în a se duce la doctori. Dar Satana a știut că boala aceasta o să-l lovească, și el îl putea omorî chiar acolo. Înțelegeți? Așa că el încerca să-l facă să renunțe la mine. Și Duhul Sfânt, în har, l-a chemat și i-a spus să nu facă aceea; omul, fiind un străin, l-a chemat să nu facă asta.

⁶⁵ Și serile trecute, soția lui m-a sunat și a spus, "Frate Branham, eu cred că el moare." A spus, "El este-el este tot umflat. Și, febra lui, el este ieșit din minți, aproape." Și a spus, "Ultimul lucru ce l-a spus, 'Cheamă pe Fratele Branham.'"

Am spus, "Ai tu ceva, poșeta ta cu o batistă?"

"Nu." Eu eram în Tucson; ea era în Arkansas. Și am spus, "Ai tu ceva?"

Ea a spus, eu cred, "năframa" ei.

Am spus, "Acum pune-ți mâna pe năframă, și ține receptorul în mâna cealaltă." Și m-am rugat și am cerut lui Dumnezeu să fie milostiv și să repudieze vrăjmașul acela.

⁶⁶ Și ea a mers și a pus năframa pe omul acela. Și dimineața următoare, el m-a sunat.

Acum, în vreo douăzeci și patru de ore, sau mai puțin decât atât.

⁶⁷ Scumpul nostru frate, eu nu l-am văzut în seara aceasta încă, Fratele Roy Roberson. Și dintr-o dată, voi știți, Fratele Roy a fost cumva un om militar. Dacă el este aici, eu-eu sper că el înțelege, deoarece eu-eu-eu nu condamn aceea. Dar totul este strict, el a fost un sergent în Armată, voi știți, și tu cumva trebuie să devii obișnuit să mânuiești

oameni cum fac ei în Armată. "Ei bine, lucrurile acestea spirituale pentru altcineva," nu el! Dar Domnul l-a cruțat. El ar fi fost mort; ei l-au întins afară ca mort, pentru mult timp. Domnul l-a vindecat; el a urmat de-atunci încoace. Dar tot lucrul acesta spiritual, de care el nu știa, și viziuni.

⁶⁸ Și aici nu cu mult în urmă, mulți cunosc vedenia care i-a fost dată la Fratele Roy chiar înainte ca eu să merg acolo afară, despre el să mă vadă stând sus pe un munte acolo, în Lumina aceea, și un Glas venind de la mine. Aceea a luat toată îndoiala de la Fratele Roy.

⁶⁹ Și serile trecute el a fost lovit în așa un punct încât el a fost așa de bolnav, și a ajuns în febră așa de mare, și lucruri. Și doctorul i-a dat medicament, de toate, și atunci aceasta nu i-a făcut niciun bine. Și el chiar a devenit până la un punct încât el nici măcar nu se mai putea mișca. Picioarele lui și lucruri, parcă, paralizate.

⁷⁰ Și sărmanul frățior a fost împușcat în bucăți, cu schije de la un optzeci și opt, optzeci și opt German. Și aceasta-aceasta era doar... Și eu cred că toți din echipa lui întreagă au fost omorâți, afară de el, și acolo era el explodat în bucăți.

⁷¹ Și voi știți ce s-a întâmplat? I-am spus la nobila lui soție, Sora Roberson, să... Ea a spus... Eu am spus, "Ai ceva acolo?"

⁷² Ea a spus, "Eu am o batistă peste care te-ai rugat o dată."

⁷³ "Du-te s-o iei." Și eu eram în Tucson, și și-a pus mâna ei pe aceea, și m-am rugat și muștrat, și am zis, "Soră Roberson, aceea se va duce."

⁷⁴ Chiar Ceva mi-a spus acolo, "Aceasta o să se ducă. Sune-o!" Și în decurs de o jumătate de oră, febra s-a dus; el era în bucătărie, căutând ceva să mănânce. Vedeți? Vedeți?

⁷⁵ Ce încerc eu să spun, "Să nu vă pierdeți niciodată încrederea." Nu lăsați pe Satana să vă spună rău despre mine; căci, există așa de mult. Dar voi păstrați încrederea aceea; căci, dacă nu, aceasta nu se va întâmpla. Să nu priviți la mine, ca un om; eu sunt un om, eu sunt plin de greșeli. Dar priviți la ce eu spun despre El. Acesta-i El. El este Acela.

⁷⁶ Cum noi am fost în Colorado, vedeți, cum noi eram sus acolo, noi am mers înapoi. Și a fost foarte uscat. Vânatul era rar. Fratele Weeler, Domnul l-a binecuvântat și i-a dat un-un trofeu bun, și noi eram așa de fericiți pentru acela. A fost prima dată că el a fost vreodată în păduri să vâneze, și Domnul l-a binecuvântat. Și atunci eu a trebuit să împușc un trofeu mare pe care eu a trebuit să-l caut pentru douăzeci de ani, l-am urmărit, Fratele Banks și eu am fost după el pentru un timp lung. Și când eu am... Împușcând pușca mea înăuntru jos în ținutul cald, aducând-o sus într-unul rece, aceasta a umflat patul, deși este cu strat de sticlă. Și aceasta a pușcat la câțiva țoli deviat, și a lovit animalul, stând între copaci, unde nu ar fi trebuit să-l lovească; mai jos decât aceea, care omenește l-ar fi ucis pe animal într-o secundă. Dar l-a lovit așa de sus, acesta, el a sărit, de parcă el a căzut așa.

⁷⁷ Și Billy era cu mine, și a spus, "Acela l-a lovit." Și m-am gândit că l-a lovit, de asemenea; dar când el a mers acolo, nu a fost așa. El a spus, "Tu ai lovit un copac." M-am uitat în sus și-n jos, acolo nu era nici o urmă pe copac. Și atunci am mers să cercetez după el.

Și atunci acolo a venit un semn de avertizare. Acolo erau practic o sută de oameni, chiar deasupra noastră. Și Fratele Palmer și ceilalți sunt un martor la aceea. Și Fratele Evans, așa este, el a fost acolo; Fratele Welch Evans și băiatul lui, Ronnie. Eu cred că eu i-am chemat, cu un timp în urmă. Și încărcături mari de oameni au mers sus deasupra noastră, ce ei numesc tabăra vacilor sus acolo, unde cowboii stau și călăresc, țin vitele și le țin separate. Eu obișnuiam să stau în tabăra aceea eu însumi și am mânat vitele acelea și le țineam separat.

⁷⁸ Și atunci, astfel, înăuntru acolo, acolo erau cam o sută de oameni. Dar oricine știe, în ținutul acela, când este un buletin meteorologic de furtună de zăpadă, tu mai bine să te îndepărtezi chiar acum. De aceea Fratele Palmer și ceilalți au plecat devreme, pentru că ei aveau o transmisie de numai trei viteze în mașina lor, și ei au trebuit să plece afară de acolo; căci, vremea, tu ești acolo, și tu ai putea sta cu săptămânile. Așa că ei au spus, "Acolo-i sJ vină o furtună de zăpadă," pronosticul, ziarele, radioul. Încărcătură după încărcătură, practic totul de sus din jur de pe acolo au plecat afară. Ei s-au dus, chiar acum, căci ei știau să iese de-acolo.

⁷⁹ Dar frații mei aveau două permise de căprioară, și ei-ei nu au vrut să meargă. Astfel am-am spus, "Păi, noi vom sta." Dar eu aveam o adunare ce venea, în vreo șase zile, și eu trebuia să merg înapoi la Tucson.

⁸⁰ Astfel, soțioara mea, eu... noi am fost căsătoriți douăzeci și doi de ani. Și douăzeci de ani, pe aniversarea noastră, eu am fost acolo sus de fiecare dată; doar s-a întâmplat să lovesc acolo. Astfel eu-eu am un loc mic unde eu întotdeauna umblu afară și mă rog, și arăta ca un loc unde eu am dus-o.

⁸¹ Voi știți, eu am făcut cumva un lucru mic, voi știți, eu nu am avut suficienți bani să iau o excursie de vânătoare și luna mea de miere, așa că eu-eu-eu cumva am dus-o pe soția mea la o excursie de vânătoare pentru luna de miere. Astfel noi eram în New York, și eu îmi amintesc că o ajutam să treacă peste bușteni și lucruri, mergând la un loc. Și eu am avut un loc mic sus acolo, eu întotdeauna mă gândesc la ea când mă duc acolo pe aniversarea noastră. Octombrie douăzeci și trei este când sezonul este deschis acolo. Și, douăzeci de ani, eu nu am fost acasă. Întotdeauna sus acolo.

⁸² Astfel ziua aceea era aniversarea noastră. Și Fratele Mann... Eu am spus, „Acum dacă voi fraților...” Am spus, la foc, în dimineața aceea, "Acum dacă..." Seara aceea, adică. "Dacă voi toți vreți să stați acum, țineți minte, noi am putea fi aici înăuntru pentru o lună." Căci eu am văzut douăzeci de picioare de zăpadă să cadă doar în puțin, peste

noapte. Doar, tu să mergi acolo afară, și tu ești tot așa de uscat și plăcut; și dimineața următoare, era zăpadă așa de adânc, peste, poate acoperișul cortului tău. Așa că atunci am spus... Și apoi tu stai acolo până când aceea se topește. Așa că tu ești cam cincisprezece la douăzeci de mile înapoi în sălbăticiune. Și astfel atunci am spus... Și dacă aceasta devine urgență, desigur, ei trimit înăuntru elicoptere și te scoate afară. Dar de obicei, ei doar... nimeni nu piere, ei doar trebuie să aștepte acolo.

⁸³ Astfel fiecare se risipesc chiar îndată ce ei aud transmisiunea aceea, un buletin meteorologic, adică. Astfel noi eram înapoi acolo, și am spus, "Acum voi să vă hotărâți. Dacă voi vreți să stați, eu sunt aici să vânez cu voi, și eu o voi suna pe soția mea și-i spun, 'Aniversare Fericită!'" Dar am spus, "Atunci, în aceea, și eu voi, eu voi, noi vom... Noi să cumpărăm niște alimente, căci noi s-ar putea să trebuiască să stăm înăuntru aici." Noi ne-am terminat pâinea atunci. Și eu nu mai vreau să mai văd clătite pentru mult timp, clătitele acelea! Deci, atunci, eu le-am mâncat în Canada, pentru vreo douăzeci și una de zile, și eu sigur m-am săturat de lucrurile acelea. Și deci atunci eu am vrut să luăm ceva pâine.

⁸⁴ Așa că ei doar au spus că au vrut să stea. Așa că acolo nu era nimic de făcut... să stăm. Dar Fratele Mann și eu am mers afară, și noi am mers jos acolo și eu am cumpărat alimentele. Și am sunat soția, și nu răspundea la telefon. Nimeni nu a răspuns; astfel am așteptat cam o oră până am avut alimentele cumpărate, am mers înapoi, am sunat, ea nu a răspuns. Și eu a trebuit s-o sun pe Sora Evans.

Eu cred că Soara Evans este aici. Și am spus... Da, Fratele Evans, Sora Evans sunt aici.

⁸⁵ Așa că am sunat pe Sora Evans, pentru Fratele Evans, și i-am spus. Ea a spus, "Eu o voi suna pe Sora Branham și îi spun." O "Aniversare Fericită," desigur, voi știți. Astfel, însă ea a mers la cumpărături, să ia ceva alimente pentru copii.

Și atunci noi am venit înapoi. Și dimineața următoare, ce era pe ceruri decât nori. Nu a ploat sus acolo toată toamna, și a fost foarte uscat. Și ei au prelungit sezonul de vânatoare, cu câteva zile în plus, din cauza uscăciunii.

⁸⁶ Ei bine, eu le-am spus fraților în dimineața aceea, "Acum, când prima picătură de ploaie începe să cadă, primul fulg, prima lapoviță, orice, luați-o spre tabără tot așa de tare cât puteți, căci în timp de cincisprezece minute nu vă puteți vedea mâna înaintea voastră. Înțelegeți? Și aceasta doar se va răsuși și sufla, și mie nu-mi pasă cât de bine cunoașteți ținutul, voi-voi o să stați chiar acolo, și voi veți pieri. Căci uneori nici măcar nu puteți respira, așa suflă lapovița, și, voi muriți chiar acolo." Și am spus, "Îndată ce începe cu acea lapoviță, voi să o luați spre tabără tot așa de tare cât puteți, mie nu-mi pasă unde sunteți."

⁸⁷ Ei bine, Am spus, "Mergeți aici sus și stați în acele defilee înguste, și eu mă voi urca sus de tot și rostogolesc pietre peste deal, și așa mai departe, sperii căprioarele jos de pe vârf, și le alung în jos, voi alegeți ce vreți."

⁸⁸ Astfel am început să mă urc sus, și pe la timpul când am ajuns sus până unde noi numim, "șaua," un loc mic acolo peste care eu întotdeauna traversez să merg la un loc numit „Quaker Knob," chiar la Diviziunea Continentală acolo, sus departe. Și când am ajuns până aproape de această șauă mică, acest... norii deveneau mai negri și mai negri. Nu era nici o mașină rămasă, decât noi sus acolo, așa departe... și cowboyul la tabără. Astfel a devenit-a devenit mai rău și mai rău. Deci, în câteva momente, a început să ploaie. Ei bine, mi-am luat pușca și am pus-o sub haină, să țin luneta să nu abureze, și-și patul se udă; dacă dau de un urs sau ceva, venind înapoi, așa că eu-eu mi-am ținut luneta așa și am șezut jos sub un copac, un pic. Și am șezut acolo, și mă rugam. Am spus, "Doamne Dumnezeule, Tu ești Marele Iehova, și eu Te iubesc."

⁸⁹ Câte experiențe am avut eu! Eu le-am indicat fraților, Fratele Palmer și ceilalți, locurile. Unde, vulturul, voi știți, eu l-am văzut ridicându-se sus în ziua aceea, voi știți, și cum... Și locurile unde toate acestea au avut loc înăuntru acolo. Acesta este un lucru temperamental pentru mine, înăuntru acolo. Eu am avut așa de multe experiențe mari cu Domnul meu, sus în munții aceia. Așa că tu nu te poți duce acolo fără să-L vezi; El este chiar peste tot.

⁹⁰ Deci atunci cum eu-eu am șezut acolo, atunci lapovița a început, și vântul se răsușea, în felul acela. Și am spus, "Ei bine, eu cunosc calea în jos, dar eu mai bine să mă duc jos de aici chiar acum." Astfel am spus...

⁹¹ Aceasta arăta jos, și eu nici măcar nu mai puteam vedea dedesubturile; norii aceia doar se învăteau și se răsușeau, și lapovița sufla. Și acolo a fost, furtuna de zăpadă! Prezisă pentru câteva zile, "O mare furtună de zăpadă vine!"

⁹² Fratele Tom este aici. Fratele Tom Simpson, venind jos din Canada, a auzit buletinul, și el a fost sfătuit să nu se ducă prin acea parte a țării, căci pronosticul a spus, "Va fi furtună de zăpadă." Unde ești tu, Frate Tom? Mă gândesc că, da, chiar aici. Și el... Furtuna de zăpadă venea! Fiecare deja s-a stabilit înăuntru pentru aceasta.

⁹³ Ei bine, mi-am pus pușca înapoi sub cămașa mea, așa, cămașa mea roșie, am pornit să umblu în jos pe munte. Și cum am pornit, am ajuns cam la o jumătate de milă de la șauă; și, o, doamne, căderile mari de zăpadă, așa, și vântul răsucinduse, pe munte, și sufla. Eu nu mai puteam vedea partea de jos. Eu puteam vedea cam douăzeci de picioare înaintea mea, sau treizeci. Și eu am știut să vin drept jos pe acest micuț, ce noi numim, "un mic spate de porc," coamă mică, apoi să vin jos la pârâu, și atunci eu am știut să urmez pârâul, și încotro să mă duc, dacă a devenit foarte rău.

⁹⁴ Și astfel atunci am pornit în jos, și am ajuns cam la jumătate de drum jos acolo, și Ceva mi-a spus, tot așa de clar cum mă auziți, "Oprește, și mergi înapoi!"

⁹⁵ Păi, m-am gândit, "Despre ce m-am gândit eu? Poate este doar mintea mea." Și eu doar nu am mai putut face un alt pas înaintea mea.

⁹⁶ David mi-a pregătit un sandwich în dimineața aceea, și mă gândesc că el a încercat să se revanșeze cu mine că i-am pregătit la tăticul lui unul, o dată, de ceapă și miere, aceea-i tot ce aveam noi. Așa că el mi-a pregătit un parizer și, oh, eu nu știu ce mai era, înfășurat acolo! Și eu l-am avut în cămașa mea, și a ajuns deja ud prin cămașa mea. M-am gândit, "Eu doar mă voi opri și-l mănânc pe acesta, și poate eu voi... aceasta va fi în regulă atunci." Așa că am tras afară sandwichiul, pe la ora zece, și am început să mănânc sandwichiul. Și așa cum am mâncat sandwichiul, m-am gândit, "Acum eu voi fi în regulă."

Și am început să mă mișc înainte, dar Ceva a spus, "Mergi înapoi de unde ai venit!"

⁹⁷ "Să merg înapoi prin furtuna aceea, o jumătate de milă sau mai mult înapoi sus pe munte, în acea pădure întunecoasă?" Unde, tu de-abea poți vedea așa departe ca orga aceea! Dar eu ajung să fiu un om bătrân, și eu am fost un Creștin acum pentru treizeci și trei de ani; și eu știu, nu contează ce, cât de ridicol se pare, ia seama la Domnul, fă ce spune Domnul.

⁹⁸ Și m-am întors și am mers înapoi la șauă, băjbându-mi calea înapoi. O, lapovița devenea mai tare și mai tare; devenea mai întuneric și mai întuneric. Și eu șed jos acolo, și doar îmi pun haina sus așa, sau cămașa mea peste lunetă din nou; șed jos. M-am gândit, "Ce fac eu aici? De ce să vin eu înapoi aici sus?"

⁹⁹ Și eu doar am așteptat câteva minute. Și am început să mă ridic din nou, și tot atât de clar cum aș vrea să aud vreodată, o Voce a spus, "Eu sunt Creatorul cerurilor și pământului! Eu fac vânturile și ploaia." Mi-am luat jos șapca.

¹⁰⁰ Am spus, "Marele Iehova, Tu ești acela?"

¹⁰¹ El a spus, "Eu am fost Acela Care a făcut vânturile să înceteze pe mare. Eu am fost Acela Care am făcut să se potolească valurile. Eu am creat cerurile și pământul. Nu am fost Eu acela care ți-a spus să vorbești la acele, pentru veriverițe, și ele au venit în existență? Eu sunt Dumnezeu."

¹⁰² Acum, când un glas îți vorbește, urmărește Scriptura. Dacă aceasta nu este Scriptural, tu să o lași în pace; mie nu mi pasă cât de clar este, să stați departe de aceasta.

¹⁰³ Am spus, "Da, Doamne."

¹⁰⁴ El a spus, „Vorbește către vânturile acelea și furtuna aceea, și ea se va îndepărta." Acum, această Biblie este înaintea mea, care viața mea este în Aceea.

¹⁰⁵ M-am ridicat sus, am spus, "Eu nu mă îndoiesc de Glasul Tău, Doamne." Am spus, "Norilor, zăpadă, ploaie, lapoviță, numi place venirea voastră. În Numele lui Isus Cristos, mergeți la locurile voastre! Eu spun că soarele trebuie să iese imediat și să strălucească pentru patru zile, până când se termină excursia noastră de vânatoare și eu plec cu frații mei."

¹⁰⁶ Acesta doar vâjâia, doar a mers, "Whooooosssh," în felul acela. Și a început să meargă, mergând, Whoosh," apoi a mers, "whew, whew, whew, *whew*." S-a oprit!

¹⁰⁷ Am stat foarte liniștit. Frații mei sus acolo, și se întrebau ce se întâmplă. Și lapovița, ploaia s-a oprit. Acolo a venit un vânt învărtindu-se în jos prin munți, a ridicat sus norii, și unul a mers pe *aici*; est, nord, vest, și sud. Și, în decurs de câteva minute, soarele strălucea plăcut și cald. Acela-i adevărul! Dumnezeu știe că acela-i adevărul!

¹⁰⁸ Eu doar am stat acolo, doar privind în jur; cu șapca mea scoasă, privind. Eu... Voi ziceți... eu am amorțit, peste tot.

¹⁰⁹ M-am gândit, "Tocmai Dumnezeuul Creațiunii, aceasta-i toată în mâinile Lui. Ce îmi spune El?"

¹¹⁰ Și mi-am ridicat pușca sus, am șters luneta, am început să umblu înapoi, să merg în jos pe deal. Și Ceva mi-a spus, "De ce nu umbli tu cu Mine prin această sălbăticiune, să umbli cu Mine?"

¹¹¹ Am spus, "Da, Doamne, cu toată inima mea; acesta ar fi unul din cele mai mărețe lucruri ce aș putea să fac, era să umblu cu Tine." Astfel mi-am pus pușca peste umărul meu, și am început să umblu în jos prin aceea; nici o secure nu a fost pusă în ea, pădure virgină, umblând pe-acolo.

¹¹² Și așa cum am mers, am umblat înainte, jos de-alungul cărărilor de vânat, am simțit parcă, "Eu cred că eu voi merge sus la locul unde... ieri a fost aniversarea noastră, și eu voi sta acolo dor câteva minute; doar ca un mic salut pentru Meda, acolo unde este un mic mănunchi de plop de munte, sus pe un mic deal." Și am spus, "Eu cred că voi umbla sus acolo, doar ca un salut la aniversarea noastră. Apoi mă voi duce înapoi pe partea astalaltă, în aceste păduri întunecoase, și umblu în jur, și merg în jur pe acolo, înspre Corral Peaks, și vin înapoi jos pe acolo." Doar umblam și mă bucuram.

¹¹³ Eu spuneam, "Tată, eu știu că Tu umbli cu mine. Și ce un privilegiu; nu există nimeni mai mare cu care să pot eu umbla; tocmai Dumnezeu!" Și acea lumină caldă a soarelui!

¹¹⁴ Chiar până când am ieșit afară din munți. M-am oprit la stațiile de alimetare, și am spus, "Frumoasă zi!" Trei zile mai târziu. Nu a ploat în acea parte a țării până când nu s-au terminat cele patru zile. Soarele a strălucit în fiecare zi. Este asta așa, fraților? [Frații spun, "Amin." – Ed.] Vedeți? Și nici un nor pe cer.

¹¹⁵ Și eu am venit afară la o stație de alimentare, am spus, "Sigur e o zi frumoasă."

"Da, ea este!"

Am spus, "A fost îngrozitor de uscat."

¹¹⁶ A spus, "Acesta-i un lucru ciudat!" Acest operator a spus, a spus, "Dvs. știți, ei ne-au spus că noi urma să primim o mare furtună de zăpadă, dar dintr-o dată s-a oprit!"

¹¹⁷ Am venit înainte în jos, pe linia New Mexico. Billy și eu, fiul meu, noi am mers într-un loc mic acolo să luăm ceva... dimineața în care am plecat, și am spus, "Sigur este o zi frumoasă."

"Da, ea este!"

Am spus, "Se pare că a fost destul de uscat."

"Da, a fost!"

Am spus, "Sunteți de pe-aici?"

¹¹⁸ A spus, "Nu, eu sunt din Wisconsin," sau de undeva. A spus, "Eu am fost aici afară de vreo douăzeci de ani, așa că eu presupun că ai putea s-o numești ca acasă."

¹¹⁹ Am spus, "Sunteți un băștinaș atunci, eu presupun." Astfel am spus, "Da, domnule," am spus, "se pare că a fost îngrozitor de prăfuit."

¹²⁰ A spus, "Știți, s-a întâmplat cel mai ciudat lucru!" A spus, "Noi am avut o pronostic că noi o să primim o furtună de zăpadă, multă zăpadă; și ea de fapt a pornit, iar apoi a încetat!"

¹²¹ Am spus, "Da nu mai spuneți," și așa calm.

¹²² Și am venit acasă. Și Fratele Tom a zis că i s-a spus să nu meargă pe drumul acela, o furtună era pe-acolo. Și el a venit chiar prin ținut, fără chiar o stropitură de ploaie sau ceva! El încă este Dumnezeu, vedeți, tot atât de mult cum a fost El vreodată. Înțelegeți?

¹²³ Umblând sus acolo, eu mergeam înainte... Acum, partea aceasta, eu sper că soția mea nu obține banda aceasta. Vedeți? Dar eu am să vă spun ceva. Și, acum, eu-eu nu vă spun... Eu vă voi spune doar Adevărul, vedeți, și acela-i singurul fel de a o face. Eu adeseori m-am întrebat de ce nu s-a plâns ea de plecarea mea la acele excursii de aniversarea noastră. Voi știți ce am hotărât eu în mintea mea? Am spus, "Acolo sunt așa de multe persoane în jurul casei. Și apoi eu întotdeauna sunt, voi știți, eu sunt agitat. Și tot ce eu vorbesc, despre ce eu vreau să vorbesc, este Dumnezeu, Biblia, sau ceva. Poate că ea gândește că aceasta-i o mică odihnă pentru ea. Ea mă trimite pentru câteva zile, să merg la vânatoare." Eu, gândind pe jumătate despre aceea, merg pe-acolo.

¹²⁴ Căci, eu sunt... eu, eu îi voi cere scuze, și eu am-eu am cerut lui Dumnezeu să mă ierte pentru astfel de gânduri. Căci, eu mergeam înainte acolo, m-am gândit, "Păi, ea gândește... Păi, doamne! Ea, ea este o muncitoare, voi știți, și-și tot timpul când ea este afară în bucătărie sau pe undeva afară în..."

¹²⁵ Și oricare din voi care o cunoașteți, mașina aceea de spălat merge tot timpul. Și astfel eu să merg afară, eu să trag de ea; am spus, "Nu spăla în felul acela. Vorbește cu mine. Vezi, eu te iubesc. Eu vreau ca tu să-mi spui ceva; spune-mi că mă iubești, și tu."

¹²⁶ Ea a spus, "Păi, știi că eu te iubesc," apoi drept înainte la spălat cum era întotdeauna.

¹²⁷ "Eu nu vreau ca tu să faci asta. Eu vreau să vii aici și să șezi jos lângă mine."

¹²⁸ "O, Bill, eu am așa mult lucru de făcut!"

¹²⁹ Și m-am gândit, "Păi, vezi, mergând aici sus, ea găștigă timp să-și facă lucrul." Mergând pe-acolo, gândind aceea.

Acum, amintiți-vă, eu am pus această Biblie sus aici așa ca să vedeți că eu sunt înaintea Cuvântului.

Așa cum umblam înainte, ceva mi s-a întâmplat. Am început...

¹³⁰ Întâi, m-am gândit despre când am dus-o în luna de miere sus acolo. Ea era o fată drăguță, micuță, cu păr negru, ochi maro, și eu o ridicam peste bușteni, voi știți, și de toate, și am încercat s-o duc sus acolo, la acest loc unde am omorât ceva urs. Și eu am vrut să-i arăt unul, și astfel... unde am luat acești urși. Și ea era încălțată cu cizmele mele de cowboy. Și aceea era cam douăzeci și doi de ani, sau douăzeci și unu de ani înainte de aceea; douăzeci și doi de ani, eu cred că erau, în urmă. Ne-am căsătorit în 1941. Și eu o ridicam sus, voi știți, peste acești bușteni.

¹³¹ Și m-am gândit, "Acum, sărmana mititică, răbdând atâta cu mine, ea deja a cărunțit." Da. M-am gândit, "Bine," și am mers... [Fratele Branham își drege vocea – Ed.] Și eu nu m-am bărbierit pentru câteva zile, și am aflat că eu eram cărunț, la fel! Și mi-am văzut barba ieșită afară de aici, cărunță, și m-am gândit, "Bătrânule băiat, tu ești cam aproape terminat acum. Vezi, tu, dacă tu urmează să faci ceva, tu mai bine să te grăbești. Tu devii bătrân, de asemenea." Vedeți?

¹³² Și astfel am mers înainte în felul acela, ceva a avut loc. Cu totul dintr-o dată, în fiecare mișcare, principiu, eu eram un copil, am gândit ca un copil. Și mi-am avut capul în jos, și m-am uitat în sus. Și tot așa de clar cum am văzut-o vreodată, acolo stătea ea înaintea mea cu mâinile întinse. Și m-am oprit; mi-am frecat fața. Am privit. Am spus, "Meda, tu ești, Scumpa?"

¹³³ Am privit aici, m-am gândit, „Acum ce s-a întâmplat?” Și m-am gândit, "Da, eu umblu cu El." Și aceasta s-a schimbat atunci, am fost înapoi din nou un om bătrân, și viziunea era dusă dinaintea mea.

¹³⁴ Și m-am oprit; mi-am luat din nou șapca jos, am pus-o peste inima mea. Am spus, "Isuse, inima mea a fost așa împovărată, cu anii. Eu nu trebuie să-Ți spun că sunt împovărat. Eu m-am căit, eu m-am căit, am făcut tot ce știu. Și

de ce este că această povară nu mă părăsește?"

¹³⁵ Și doar am pornit să umblu înainte. Și așa cum am urcat pe această creastă mică, doar cam treizeci, patruzeci de iarzi înaintea mea; am pornit în sus pe această creastă mică, am început să mă simt foarte slăbit. Și acolo era un mic plop de munte, cam de zece țoli grosime, a crescut sus și a făcut ca un L, iar apoi a mers sus din nou. Și chiar cum am ajuns acolo, m-am simțit așa de slăbit că mă clătinam. Așa că eu doar... Mi-am avut șapca pe cap din nou. Și eu doar mi-am rezemat capul către acesta; mi s-a potrivit chiar bine, să-mi pun capul chiar aici către acel plop de munte, în felul acesta. El este de fapt un plop. El este ca, arată ca un mesteacăn, voi vedeți. Și acesta-i un... Eu eram rezemat acolo. Și eu doar stăteam acolo cu capul în jos, soarele acela cald lovindu-mă în spate. Și mă gândesc, "Tocmai Dumnezeu, care a îndepărtat ploaia aceea și vântul acela!"

¹³⁶ Și am auzit ceva mergând, "pat, pat, spat."

¹³⁷ M-am gândit, Ce este aceea? Apa este toată suflată jos. Soarele este ieșit. Ce este pocnitura aceea?" M-am uitat în jos; aceasta era apă din ochii mei, curgând jos prin barba căruntă și căzând jos pe frunzele uscate care le-a uscat Dumnezeu, zăcând înaintea mea. Eu doar am stat acolo așa, doar rezemat de copac. Mâna mea, mâna *aceasta* jos, capul meu așezat către copac, mâna mea pe cureaua puștii, în felul *acesta*, stând acolo, plângând.

¹³⁸ Am spus, "Dumnezeule, eu nu sunt vrednic să fiu slujitorul Tău." Și am spus, "Eu, mie îmi pare rău, eu-eu am făcut o... eu am făcut multe greșeli. Eu nu am intenționat să fac greșeli, Doamne. Tu ai fost așa de bun cu mine."

¹³⁹ Ochii mei închiși; și am auzit ceva mergând, "stomp, stomp, stomp, stomp."

¹⁴⁰ Mi-am ridicat ochii, și stând chiar înaintea mea au venit trei căprioare. Și m-am gândit, "Acolo-i una a lui Fratele Evans, a lui Fratele Woods. Și acolo sunt cele trei căprioare, vezi, chiar ce caut eu." Acum, ploaia s-a uscat; m-am întins sămi iau pușca. Am spus, "Eu nu pot face asta. I-am promis lui Dumnezeu că nu voi face aceea." Vedeți? "Eu I-am promis că eu nu o voi face."

¹⁴¹ Și ceva mi-a spus, "Dar iat-o acolo!"

¹⁴² Și m-am gândit, "Da, Sa-... Acea-i ce un-un om i-a spus lui David, o dată, 'Dumnezeu l-a predat, am spus, în mâinile tale!'" Voi știți, Împăratul Saul.

¹⁴³ Și Ioab i-a spus, a zis, "Ucide-l! Acolo zace el!"

¹⁴⁴ Și el a spus, "Dumnezeu să păzească ca să mă ating de unsul Lui."

¹⁴⁵ Și căprioarele acelea stăteau acolo și priveau la mine. Și m-am gândit, "Ele nu pot scăpa. Nu există nici o cale ca ele să scape. Ele nu sunt treizeci de iarzi de mine. Și eu am pușca aceasta, stând aici, și acolo sunt trei căprioare. Nu, eu nu o pot face. Eu-eu doar nu o pot face." A fost o căprioară și doi iezii mari. Astfel eu-eu-eu doar nu-mi puteam lua pușca. Am spus, "Eu nu pot." Eu-eu nu m-am mișcat. Eu doar am stat acolo. Am spus, "Eu nu o pot face, căci am promis lui Dumnezeu că nu o voi face. Deși, frații aceia, ei-ei nu au nevoie de căprioarele acelea. Înțelegeți? Eu-eu nu pot face aceasta. Eu doar nu o pot face."

¹⁴⁶ Și căprioara aceea a venit, a umblat. Acum acultați, acolo erau o sută de oameni împușcând spre ele sus acolo, pentru patru sau cinci zile. Sperioase? Primul semn de roșu... Și eu aveam pe mine o cămașă roșie, șapcă roșie. Primul semn, ele sunt duse; dar ele stăteau acolo, ele toate trei, privind drept la mine.

¹⁴⁷ Am spus, "Mamă, ia-ți copiii și du-te înainte afară în păduri. Tu ești în mâinile mele. Eu... Viața ta este în mâinile mele, dar eu nu o să te vatăm. I-am promis lui Dumnezeu că eu nu o fac." Vedeți? Și ea a pășit mai aproape. Ea se uita la mine. Și ea a pășit mai aproape, până când au venit așa aproape că ele puteau mânca din mâinile mele, aproape. Ele, și vântul sufla chiar pe ele. Astfel ea s-a întors în jur, a mers înapoi o bucată mică, ele toate trei.

¹⁴⁸ Și aici vine ea iarăși înapoi, a venit chiar sus la mine. Eu nu m-am mișcat; doar stăteam acolo. Am spus, "Du-te afară în pădure; eu o iubesc, de asemenea. Trăiește! Vezi, viața ta este în mâinile mele, dar eu te voi cruța. Tu nu ai putea scăpa. Tu știi că nu ai putea." Eu le pot ucide pe toate trei în doar cam o secundă, trei secunde, oricum, tot atât de repede cum aș putea trage; și ele nu puteau scăpa, stând chiar alături de mine. Vedeți? Și am spus, "Eu te cruț. Du-te, trăiește." Și am stat acolo. Ele au mers umblând înainte, au mers înainte în pădure.

¹⁴⁹ Mi-am șters fața așa, și chiar atunci ceva s-a întâmplat. Un Glas a vorbit, chiar așa clar, chiar din cerurile acelea albastre, nici un nor. Toată aceasta a fost în decurs de doar cam... dor un picuț de timp. Și un Glas a vorbit, și a spus, "Ți-ai amintit promisiunea ta, nu-i așa?"

¹⁵⁰ Am spus, "Da, Doamne."

¹⁵¹ El a spus, "Eu îmi voi aminti de a Mea, la fel. ,Eu niciodată nu te voi lăsa nici nu te voi părăsi." Povara mi-a părăsit inima. Nu a mai fost acolo de atunci; fie ca niciodată să nu vină.

¹⁵² Apoi am venit la Tucson. Lucru ciudat, eu niciodată nu am avut așa de multă întâmplare, de când am venit jos. Eu-eu cred că a fost Dumnezeu care ținea pentru ora aceea. Eu cred că timpul este acum aproape, că ceva trebuie să aibă loc.

¹⁵³ Dacă voi ați putea numai să primiți acest Adevăr! Acum doar un moment. Dacă am putea numai să ne dăm seama ce înseamnă Scriptura aceasta, "Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume." Noi nu putem înțelege Acela, deși noi spunem că O credem. Și noi știm că Aceasta-i adevărat, dar noi de fapt nu O înțelegem.

... mai mare este cel ce este în voi, decât cel ce este în lume.

Ce este în voi, care-i mai mare? Acesta-i Cristos, cel uns!

Dumnezeu, care era în Cristos, este în voi. "Mai mare este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume."

¹⁵⁴ Atunci dacă El este în voi, nu mai sunteți voi care trăiți, acesta-i El care trăiește în voi. Înțelegeți? Nu este gândirea voastră, ce ați gândi voi despre Acesta; este ce El a spus despre Acesta. Înțelegeți? Atunci, dacă El este în voi, El absolut nu va tăgădui ce El a spus. El nu ar putea să o facă. Dar El va ține ce a spus El, și El încearcă să găsească acea persoană prin care El poate să Se adeverească.

¹⁵⁵ Acum, aceea nu înseamnă că El trebuie să o facă la fiecare. În timpul când Moise i-a condus pe copiii lui Israel, acolo era unul, acela era Moise. Restul din ei doar au urmat Mesajul. Înțelegeți? Unii din ei au încercat să se ridice să-l personifice, și Dumnezeu a spus, "Separă-te," și doar i-a înghițit. Vedeți? Vedeți?

¹⁵⁶ Acum, însă, "Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume," Dumnezeu în voi, cum a fost El în Isus Cristos. Deoarece, tot ce a fost Dumnezeu, El a turnat în Cristos; și tot ce a fost Cristos, El a turnat în Biserică. Vedeți, acela-i Dumnezeu în voi, "Cel care este în voi."

¹⁵⁷ Nu-i de mirare că vânturile și valurile L-au ascultat, au ascultat Cuvintele Lui; au ascultat Cuvintele Lui, pentru că Acesta era Cuvântul lui Dumnezeu prin El. El era un Om; dar El era Cuvântul, făcut trup. Înțelegeți? Și când El a vorbit, a fost Dumnezeu vorbind prin buze umane. Înțelegeți? Nu-i de mirare că vânturile și valurile... Tocmai Creatorul, care a creat vânturile și valurile, era în El. Acum, gândiți-vă la aceasta! Gândiți adânc acum, înainte să ajung la acest moment de încheiere. Nu-i de mirare că demonii au paralizat la Cuvântul Lui! Acesta era Dumnezeu în El. Acesta era Dumnezeu în Cristos. Demonii erau paralizați. Nu-i de mirare că morții, care se întorceau înapoi în pulbere, nu puteau zace acolo, la Cuvântul Lui! Căci, El era Cuvântul.

El i-a spus lui Lazăr, după ce era mort și puțea, patru zile; fața lui, nasul, au căzut înăuntru, în atâta timp. "Lazăre, vino afară!" Și un om, mort, s-a ridicat sus în picioare. De ce? Acesta era Dumnezeu. Cel care era în Cristos era Dumnezeu. Morții nu puteau sta în Prezența Lui. Acesta era Dumnezeu în Cristos.

¹⁵⁸ Vânturile, acum, țineți minte, Dumnezeu a creat vânturile; acesta-i aer. Dumnezeu a creat valurile; aceasta-i apă. Dar când Diavolul a intrat în aceasta, el l-a adus la prăbușire, să aducă distrugere. Dumnezeu a creat oameni, să fie fii de Dumnezeu, dar când Diavolul intră în ei, vedeți, este necaz. Acum, acela era Diavolul care a intrat în vânturi care a trimis furtuna. Nu a putut Creatorul, care a creat vântul, să zică, "Mergi înapoi unde te-am creat Eu"?

Nu este acela același Creator care stătea pe dealul din Colorado zilele trecute? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Vedeți?

Nu este acela același Unul care a putut să ia o bucată de pește și să-l frângă, și o altă bucată să crească pe el? El nu a trebuit de fapt să aibă aceea. El ar fi putut să o spună.

Nu este acela același Creator care a creat verișor? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Atunci, Acela care este în Cristos este în noi, vedeți, căci El face aceleași lucrări care El le-a făcut, același lucru.

Cei morți nu puteau sta în Prezența Lui, la Cuvântul Lui.

¹⁵⁹ Priviți, noi avem cinci declarații de bună credință, de persoane "moarte," și Domnul dând viziuni, și mergând la ei și îi învie înapoi. Aici șade unul, chiar aici acum, care a murit chiar unde șade el chiar acolo. Și aici este el viu, în seara aceasta; a căzut într-un atac de inimă. Acolo este soția lui, o soră. Noi am mers jos; totul a fost dus, ochii lui fixați, și dus. Iată-l aici, viu. "Căci mai mare este Cel care este înăuntru *aici*, în noi, decât cel care este în lume!" Vedeți?

¹⁶⁰ Mai mare este El! Acesta-i Dumnezeu, Creatorul! Vânturile și valurile trebuiau să se supună Lui. Demonii au devenit paralizați. Toată natura s-a supus Lui, pentru că El era Creatorul naturii. O, când noi gândim aceea, aceasta ia mușcătura afară. Atunci noi înțelegem lucrurile acestea, voi vedeți. Ce este aceasta? Acesta nu-i omul. Omul nu poate face aceea; omul este parte din creațiune. Înțelegeți? Însă acestea sunt vânturile și valurile care ascultă de Creator. Vedeți?

Și Creatorul trebuie să o facă, "Căci Cel care este în voi este mai mare decât cel ce este în lume." Acela care poate cauza tulburarea, acela-i cel ce este în lume. Acela care este în voi, este Creatorul, Care a făcut vânturile. El îl poate muștra pe Diavol afară din vânturi, și acolo este un calm. El poate muștra pe Diavolul afară din furtună, și acolo nu-i furtună. El este Creatorul. "Și mai mare este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume." Vedeți?

¹⁶¹ Diavolul este din lume. Lumea i-a aparținut. Ea întotdeauna a fost a lui. "De ce ești tu căzut, O Lucifer, fiul dimineții?" Vedeți, lumea aceasta i-a aparținut lui. Acea era când el, aruncat afară din Cer, el a venit înapoi la ea. Vedeți?

¹⁶² El era acela care i-a spus lui Cristos, "Împărățiile acestea sunt ale mele, eu fac cu ele ce vreau eu." Ele i-au aparținut, și el este acela care este „în lume."

¹⁶³ Ioan chiar le-a spus la ucenici, "Voi ați auzit de anticristul care este să vină, și este deja aici lucrând în copiii neascultării. Dar, copilașilor, voi nu sunteți din această lume. Voi sunteți din Dumnezeu. Și mai mare este Cel ce este în voi, decât cel care este în lume." Acela-i Cristos în voi!

¹⁶⁴ Acela care-care a creat cerul și pământul, s-a făcut manifestat în Persoana lui Isus Cristos; Dumnezeu în Cristos, împăcând lumea cu Sine.

Să zicem că voi spuneți, "Acela era Fiul lui Dumnezeu, totuși, Frate Branham." În regulă, haideți să aflăm dacă El este cel Etern, Dumnezeu veșnic.

¹⁶⁵ Mai mare era Cel ce era în Iosua, decât soarele. Și Iosua era un om, născut în păcat, ca voi și eu. Și mai mare era Cel ce era în Iosua, și în soare care funcționa prin poruncile lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a poruncit la acel soare să lumineze și să se învârtă în jur, și este guvernat și controlat de legile lui Dumnezeu. Dar mai mare era Cel ce era în Iosua, decât cum erau legile lui Dumnezeu; pentru că Creatorul Însuși, era în Iosua când Iosua a privit în sus la soare și a spus, "Tu să stai acolo unde ești. Și, lună, tu să plutești acolo unde ești, până când eu sfârșesc această bătălie." Și soarele și luna l-au ascultat, căci Cel ce era în Iosua era mai mare decât-soarele și luna. Cel ce era în Iosua!

¹⁶⁶ Cel ce era în Moise, era mai mare decât Egiptul. Egiptul era armatele puternice ale lumii, ei au avut lumea biruită la timpul acela. Dar mai mare era Cel ce era în Moise, decât cum era Egiptul, deoarece Moise a biruit Egiptul. Mai mare era Cel ce era în Moise, decât chiar natura însăși. V-ați gândit vreodată că Dumnezeu a luat Cuvântul Lui și L-a dat lui Moise, și a spus, "Du-te acolo afară și poruncește ca soarele să nu lumineze"? Și soarele era întunecat beznă! Este asta așa? El poate să facă soarele să strălucească și norii să meargă înapoi, sau El poate să facă soarele să fie negru. El este Dumnezeu; El poate să facă orice dorește El, și El este în copilul credincios! Amin. Asta este!

¹⁶⁷ Acolo nu era un puce la vedere. Ar fi putut să fie în timpul iernii, acolo nu erau muște, dar Dumnezeu i-a spus lui Moise, "Du-te vorbește Cuvintele Mele, și Eu îți voi pune în minte ce să spui. Și du-te acolo afară și ia niște praf de pe pământ, și aruncă-l în sus în aer, praful."

¹⁶⁸ Și a spus, "Să fie purici!" Și puricii mișunau probabil câțiva țoli grosime, peste tot terenul, în câteva ore. Este asta așa? Creatorul!

¹⁶⁹ Acolo nu erau ceva broaște, așa că el și-a întins toiagul și a spus, "Să fie broaște!" Și ele erau peste tot, îngrămădite, până când toată țara a puțit. Este asta așa?

¹⁷⁰ Când el a venit la Marea Roșie și aceasta era în drumul lui, Dumnezeu a spus, "Vorbește către mare." Și Moise a vorbit către mare; și mai mare este Cel ce era în Moise, decât cum era marea însăși. Este asta așa? O, doamne! Acum, voi vedeți, mai mare era Cel ce era în Moise, decât cel ce este în lume. Mai mare este Cel ce era în Moise, decât orice natură ce există în lume. El a poruncit naturii. La orice i-a spus Dumnezeu să spună, el a spus-o, și acela era felul cum a fost.

¹⁷¹ Același Dumnezeu este cu noi în seara aceasta! Nu numai cu noi, dar în noi! El a dovedit că El era în noi. "Mai mare este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume." De ce să ne temem noi, de lume?

¹⁷² Aici zilele trecute ei au găsit un-un dinte de ceva fel de dinozaur, sus aici în jur de... eu presupun că voi toți ați auzit de aceasta; sus aici la Niagara Falls. A spus, "El cântărea șase livre." M-am gândit că ei urmau să spună că el a venit dintr-un om, dar eu-eu mă gândesc că în final ei l-au determinat ca un fel de animal preistoric. Animalele acelea probabil că au trăit odată pe pământ. Unde sunt ele acum?

Știți voi că, Dumnezeul Atotputernic putea porunci la dinozauri să vină pe pământ, în ora următoare ei să fie patruzeci de mile adâncime? Voi știți, Dumnezeu ar putea nimici lumea aceasta cu purici? El poate chema după purici. Unde se duc ei când ei mor? Ce i se întâmplă la musca de casă? Ce i se întâmplă la lăcustă? Timpul iernii vine, și merge la patruzeci sub zero; și, merge afară primăvara următoare, lăcuste peste tot pretutindeni. De unde au venit ele? El este Creatorul care le vorbește în existență! El este Dumnezeu! Natura ascultă de Cuvântul Lui.

¹⁷³ Unde mulți din frații noștri devin agitați, ei ajung impresionați că Dumnezeu spune să facă un anumit lucru, și ei spun că aceasta-i AȘA VORBEȘTE DOMNUL când aceasta nu este. Acela-i motivul că nu se întâmplă.

Dar când este că Dumnezeu îți spune într-adevăr, aceasta trebuie să se întâmple, aceasta trebuie să fie în felul acela. Vedeți? Când Dumnezeu o vorbește, aceasta trebuie să fie.

¹⁷⁴ Mai mare este Cel ce era în Moise, decât cel ce era în Egipt. Mai mare este Cel ce era în Moise, decât orice putea să facă Faraon, cu toate descântările lui. Mai mare era Cel ce era în Moise, decât cel ce era în magicieni. Vedeți? Mai mare era Cel ce era în Moise, decât toată natura.

¹⁷⁵ Mai mare! Cel ce era în Daniel era mai mare decât leii. El i-a putut opri pe leii aceia flămânzi. Deci orice care poate opri orice, este mai mare decât ce a oprit el. Astfel leii s-au repezit afară, flămânzi, să-l mănânce pe Daniel; mai mare era Cel ce era în Daniel, decât cel ce era în leu.

¹⁷⁶ Acum, când leul a fost creat mai întâi, el era un prieten al omului. Acesta-i Diavolul care-l face să facă asta. Așa este. În Mileniu, lupul și mielul vor mânca împreună, și leul va mânca paie ca boul, și se va culca jos cu boul. Ei nu vor vătăma sau distruge în Mileniu. Diavolul va fi dus. Acesta-i Diavolul care le face pe animalele sălbatice să sfâșie și să rupă și să mănânce, și lucruri ca acelea, în felul cum o fac ele. Acesta-i Satana care face aceea. Dar mai mare este Cel ce era în Daniel, decât cel ce era în leu. Vedeți? Mai mare era Acela în acel profet, decât acela care era în leu.

¹⁷⁷ Mai mare era Cel ce era în copiii Evrei, mai mare era Cel ce era în ei, decât cel ce era în foc. Căci ei au fost aruncați în foc; și Cel ce era în ei, era cu ei, și a ținut focul să nu-i ardă când cuptorul a fost încălzit de șapte ori mai fierbinte decât cum a fost vreodată încălzit, încălzit. Este așa? Mai mare era Cel ce a fost cu copiii Evrei, decât cel ce

era în lume.

¹⁷⁸ Acolo ședea Nebucadnezar, sau Belșazar. Nebucadnezar, eu cred că a fost, care avea cuptorul încălzit de șapte ori mai fierbinte decât cum a fost vreodată. Inspirat de Diavolul, să-i ia pe acești oameni, pentru că ei stăteau pentru Cuvântul lui Dumnezeu; și i-a aruncat în acest cuptor, de șapte ori mai fierbinte decât cum era vreodată, și acesta nici măcar nu i-a putut arde. Căci mai mare era Cel ce era cu Ședrac, Meșac, și Abednego, decât cel ce este în lume. Absolut! O, doamne!

¹⁷⁹ Mai mare era Cel ce era în Ilie, decât cum erau cerurile ca arama, căci el putea aduce ploaie dintr-un cer ca arama care nu a ploat de trei ani și șase luni.

Mai mare este Cel ce era în Ilie, decât moartea. Căci, când a venit timpul ca el să moară, Dumnezeu l-a văzut pe acel bătrân, profet obosit. El a muștrat pe Isabela și toată vopseaua ei și lucrurile moderne, și el era cumva obosit, așa că El nici măcar nu l-a lăsat să umble acasă, cum i-a făcut El lui Enoh. El a trimis un car și l-a luat, și l-a dus sus Acasă. Mai mare este Cel ce era în Ilie, decât cel ce era în Ierusalim și în Iudeea, și în munți. Mai mare este Cel ce este în Ilie, decât moartea însăși. Mai mare este Cel ce era în Ilie, decât mormântul; căci el a scăpat de mormânt, el a scăpat de moarte, și el doar a mers sus Acasă într-un car. Vedeți, mai mare era El, și El era în Ilie.

¹⁸⁰ Voi ziceți, "O, bine, acela era un om mare."

¹⁸¹ Așteptați un minut! Biblia a spus, "El era un om care avea pasiuni asemănătoare," ca voi și eu. Așa este. Dar când el s-a rugat, el a crezut că a primit pentru ce s-a rugat; ce ne-a spus Isus, "Când vă rugați, credeți că voi primiți ceea ce cereți, aceasta se va face." El s-a rugat cu sânguință ca să nu ploaie, și nu a ploat pentru trei ani și șase luni. Vedeți? Mai mare era Cel ce era în Ilie, decât natura.

¹⁸² Atunci cum este cu vindecarea bolnavilor? Vedeți? Mai mare este Cel ce este în voi, decât boala. Vedeți? Deoarece, aceea este o întrerupere, întrerupând tocmai legile lui Dumnezeu, boala este. Ei bine, cel "mai mare" este Cel ce este în voi, acela-i Vindecătorul și Creatorul, decât-decât Diavolul care a întrerupt tocmai programul vieții voastre. "Mai mare este Acela care-i în voi, decât acela care-i în lume." Vedeți?

Mai mare era Cel ce era în Ilie! Mai mare era Acela în Isaia, decât era timpul; sau oricare din profeții aceia, deoarece ei au văzut dincolo de timp. Înțelegeți?

¹⁸³ Mai mare este Cel ce era în Iov, decât chiar viermii pielii, și moartea și mormântul. Pentru că, printr-o vedenie el a văzut venirea Domnului, și a spus, "Răscumpărătorul meu trăiește, și în ziua din urmă El va sta pe pământ; și chiar după ce viermii pielii mele nimicesc acest trup, totuși în trupul mea voi vedea eu pe Dumnezeu." Vedeți? Mai mare este Cel ce a fost în Iov, decât moartea; mai mare, pentru că moartea a încercat să-l ia și nu a putut să o facă. Ea nu a putut să o facă, pentru că el a spus, "Eu voi învia iarăși," și el a înviat. El a făcut-o.

¹⁸⁴ Ascultați, doresc să fim avut timp să mergem mai departe pe aceasta. Dar eu aș vrea să vă pun o întrebare, care am auzit-o remarcată zilele trecute, despre, "Cristos în voi."

Acum, să nu-să nu lăsați ca aceasta să se odihnească pe ceva ce voi ați făcut; zici, "Am simțit un mic fior. Eu-eu eu am vorbit în limbi. Eu-eu am dansat în duhul." Nimic împotriva la aceea, acum. Acea este în regulă, vedeți, aceea-i, dar să nu vă bazați pe aceea. Vedeți?

Viața voastră trebuie să fie *Aceasta*. [Fratele Branham bate ușor pe Biblia lui – Ed.] *Aceasta* este El. Voi și *Aceasta* trebuie să deveniți una, vedeți, și atunci *Aceasta* se manifestă pe Sine. Vedeți?

¹⁸⁵ Acum ce dacă-ce dacă în seara aceasta că voi ați putea spune, cu toată inima voastră, că duhul lui Shakespeare a trăit în voi, acel Shakespeare a trăit în voi? Voi știți ce ați face voi? Voi ați face lucrările lui Shakespeare. Voi ați face. Voi ați face. Voi ați crea poeme și-piese, și așa mai departe, pentru că Shakespeare era felul acela de artist, un mare scriitor, scriitor de poeme. Acum, dacă Shakespeare a trăit în voi, lucrările lui Shakespeare le-ați face voi. Este asta așa?

¹⁸⁶ Ce dacă Beethoven a trăit în voi? Ce dacă Beethoven ar fi trăit în voi? Voi știți ce ați face? Voi ați scrie cântări ca Beethoven, marele compozitor. Voi ați scrie cântări ca Beethoven, pentru că Beethoven ar fi viața voastră. Voi ați fi un Beethoven, reîncarnat, din nou. Dacă Beethoven a trăit în voi, lucrările lui Beethoven le-ați face voi, pentru că Beethoven a trăit în voi. Este asta așa?

¹⁸⁷ Dar Cel ce este în voi este Cristos! Și dacă Cristos este în voi, voi veți face lucrările lui Cristos, dacă Cristos trăiește în voi. El a spus așa. Sfântul Ioan 14:12, "Cel ce crede în Mine, lucrările care Eu le fac le va face și el," dacă voi erați în Cristos, sau dacă Cristos a trăit în voi. Atunci, Cristos este Cuvântul. Este asta așa? Și Cuvântul vine la profeții Lui. Înțelegeți? Și dacă, voi, Cristos a trăit în voi, lucrările lui Cristos ar fi făcute prin voi, Viața lui Cristos ar fi trăită prin voi. Lucrările care El le-a făcut, viața care El a trăit, și fiecare lucru, aceasta va trăi în voi; întocmai cum dacă Shakespeare, Beethoven, sau-sau oricare era să trăiască în voi.

¹⁸⁸ Dacă Viața Lui! Dar dacă voi încă vă trăiți propria voastră viață, atunci propriile voastre lucrări le veți face voi. Vedeți? Dar dacă voi trăiți Viața lui Cristos, dacă Cristos este în Voi, "Cel ce este în voi este mai mare decât cel ce este în lume." Dacă îndoielile și tulburările voastre despre promisiunea lui Dumnezeu sunt în voi, atunci Cristos nu este acolo; vedeți, voi sunteți numai prelucați. Dar dacă Viața, dacă Cristos trăiește în voi, El va recunoaște Cuvântul Lui și El va face promisiunea Lui. Înțelegeți? El va face.

¹⁸⁹ "Când te rogi, crede că tu primești ceea ce ceri, și ți se va da ție. Dacă spui la acest munte, 'Mută-te,' și nu te îndoiești în inima ta, ci crezi că ceea ce spui va veni la împlinire, tu poți avea ceea ce spui. Tatăl lucrează, și Eu lucrez până acum. Adevărat, adevărat, Eu vă spun vouă, Fiul nu poate să facă nimic în Sine; decât ce vede El pe Tatăl făcând, aceea face și Fiul." Vedeți? Și când Tatăl I-a arătat ce să facă; a pășit acolo afară fără greșală de orice, și a spus, "Să fie," și a fost.

Și același Cristos trăiește în voi. El trăiește în noi. Atunci noi facem lucrările Lui, pentru că Cristos este Cuvântul, și promisiunea Cuvântului aduce vindecare la voi. Credeți voi asta? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Sigur!

¹⁹⁰ El a spus, "Eu nu vă voi lăsa nemângăiați." Cum mă rog, am cerut cu un timp în urmă, acolo în Matei 24, vedeți, sau Matei 28:20. Vedeți? El a spus, "Eu voi veni la voi, voi fi în voi. Eu," Persoana, Cristos, în forma de Duhul Sfânt, "voi veni și voi locui în voi. Atunci voi nu veți fi al vostru-voi nu veți mai fi voi înșivă. Eu voi fi în voi. Și mai mare este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume." Vedeți? Evrei 13:8 zice, "El este același, ieri și-n veci."

¹⁹¹ Cel ce a fost în Noe era mai mare decât judecățile de apă.

Și Cel ce este în voi este mai mare decât judecățile de foc.

Vedeți? Cel ce este în voi este mai mare, pentru că El a plătit judecata și a biruit judecata pentru voi. Înțelegeți? Nu există frică privitor la aceasta. Vedeți, voi sunteți înăuntru acolo. Da.

Mai mare este Cel ce era în Noe, decât cel ce era în judecățile de apă, care a nimicit lumea care nu a crezut. Deoarece, Noe a crezut. Și mai mare era Acela în el, care L-a crezut care i-a vorbit, decât cel ce era în lume. Că, Noe a scăpat de toată judecata, din cauză că Cuvântul lui Dumnezeu era mai mare decât aceea, și el s-a ridicat deasupra judecății.

"Mai mare!" Cum ne-am putea ține de aceea pentru o vreme! Vedeți?

¹⁹² Mai mare este Cel ce era în David, decât ursul care i-a furat oaia. Mai mare este Cel ce era în David, decât leul care a intrat și a luat unul din mieii lui. Mai mare este Cel ce era în David, decât vrăjmașul, Goliat. Marele Filistin care a stat acolo, de vreo doisprezece, paisprezece picioare înălțime, cu degete de paisprezece țoli pe el; cu o suliță ca suveica țesătorului; și acoperit peste tot cu doi sau trei țoli grosime, de oțel sau metal, bronz. Dar ce era în David era mai mare decât ce era în el.

El era putere, mușchi. El era un războinic. El putea, chiar a spus că el îl va ridica pe David cu vârful suliței lui și-l va atârna sus, și să lase păsările să-l mănânce.

¹⁹³ Și David a spus, "Tu mă întâmpini ca un Filistean, în numele unui Filistean. Tu mă blastămi în numele dumnezeului Filistean." Și a spus, "Tu te-ai lăudat cu ce vei face. Și tu mă întâmpini cu o armură și o suliță. Dar eu te întâmpin în Numele Domnului Dumnezeu, și astăzi eu îți voi lua capul de pe umerii tăi." Și el a făcut-o, deoarece mai mare era Acela care îl inspira pe David pentru curajul acela.

¹⁹⁴ Mai mare este Cel ce este în voi, decât scaunul acela cu roțile. Mai mare este Cel ce este în voi, decât targa aceea. Mai mare este Cel ce este în voi, decât cancerul acela. Mai mare este Cel ce este în voi, decât năpasta aceea. Mai mare este Acela, decât orice care există ce Diavolul ar putea să pună peste voi. "Mai mare este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume." Mai mare este El! Da!

Mai mare era David, ce era în David; Dumnezeu în David. ¹⁹⁵ El este în noi, acela-i, Cristosul. El a fost biruitorul fiecărui vrăjmaș, pentru noi. Când El a fost aici pe pământ, El a biruit păcatul, El a biruit boala, El a biruit moartea, El a biruit iadul, El a biruit mormântul, și acum El locuiește în noi ca Biruitorul! El a biruit boala, iadul, moartea, mormântul, și a venit la noi să ne elibereze de toate lucrurile acelea. Și mai mare este El care este în voi, decât cel care a pus toate aceste farse acolo peste voi. Da! "Mai mare este Acela care-i în voi, decât acela care este în lume."

¹⁹⁶ Așa este cum se întâmplă aceste miracole. Așa-i cum a încetat vântul acela, zilele trecute. Ar putea o ființă umană să facă aceea? Nu, domnule, aceasta-i imposibil. Când eu am stat acolo, plângând, și vânturile acelea spintecând, și...

Câți sunt înăuntru aici, care erau sus acolo? Să vă vedem că vă ridicați mâinile. Ridicați-vă mâinile sus, fiecare care era sus acolo, aceea sus în Colorado atunci la-la acel timp. În regulă. Fratele Fred, eu presupun, că este singurul care a fost prezent, atunci. M-am gândit că poate Fratele Mann era aici, dar el... Fratele, Fratele Evans, nu era el? Fratele Evans a fost sus acolo la timpul acela. Da. În regulă. Și, da.

¹⁹⁷ Observați. Nu este acela adevărul? Nu este acela felul cum s-a întâmplat? Ploile doar au încetat, și vânturile au încetat să sufle. Ce era aceasta? La cuvântul meu? Nu! Pentru că El mi-a spus să o fac. Și mai mare este El care-i în noi, decât orice natură. Nu este acela același Dumnezeu care putea liniști valurile pe mare, putea să facă vânturile să meargă înapoi la locul lor? Nu este El același Unul care putea întuneca soarele, putea să facă soarele să lumineze? Ei bine, "Mai mare este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume." Vedeți? În regulă.

¹⁹⁸ Acum aceea este de ce pot să fie făcute aceste miracole adevărate, pentru că aceasta-i o promisiune a lui Dumnezeu, "Lucrurile care le fac Eu, le veți face și voi." Sfântul Ioan 14:12. El, Cristos, care a liniștit vânturile și valurile, este Creatorul lor. El încă este tot atât de mult Creator cum a fost El atunci. El este același ieri, azi, și-n veci.

El a vindecat pe bolnavi și a nimicit păcatul, și a schimbat totul pentru voi, și a venit la voi ca El să poată locui cu voi. El a biruit toate acestea, să vină și să trăiască în noi. El este acel Biruitor care deja a biruit aceste lucruri; a

dovedit-o în Scripturi, a venit înapoi și a biruit totul, și va dovedit că El este același Dumnezeu. Și după o mie nouă sute de ani, aici este El făcând același lucru printre noi care El a făcut atunci, care a biruit moartea, iadul, boala, și mormântul!

¹⁹⁹ Acest Cristos, acest "El," El este Acela care este în voi. El este Cristos. Cum a spus Ioan, "Acela care-i în voi este mai mare decât acela care este în lume." Acela era Cristos! El este mai mare decât toată lumea deoarece El a biruit lumea, și este cel mai mare, decât toate lucrurile acelea, pentru că El a biruit-o pentru noi. "Și noi suntem mai mult decât biruitori prin Acela care ne-a iubit și s-a dat pe Sine pentru noi," ca El să poată veni înapoi și să facă lucrările Lui prin noi, să ne dovedească că El este același ieri, azi, și-n veci.

Când El era pe pământ, El a dovedit când El a stat printre oameni, că El era Mesia. El putea discerne gândurile care erau în inimile lor. Și Biblia a spus, Moise a spus, că, "El va fi un profet." Este asta așa? El cunoștea secretele din inimă. El știa cine erau oamenii. El știe ce era rău cu ei. Am văzut noi aceea să se facă? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]
Timp după timp!

²⁰⁰ Noi știm că cei morți au fost înviați, chiar din morți. Unii din ei au fost morți pentru o zi și jumătate. Păi, a murit într-o dimineață, și ei l-au adus înapoi în seara aceea, și au călătorit toată noaptea; și ziua următoare pe la amiază, sau puțin după amiază, au venit înăuntru până unde era cortul. Un prunc mic mort, rece, și zăcea în brațele mamei. Și Domnul Dumnezeu a adus, a vorbit Cuvântul Vieții, și pruncul acela s-a încălzit și a început să plângă; l-am înmănat înapoi în brațele mamei lui.

²⁰¹ D-na Staklev, stând acolo să vadă cum se face aceea, acela-i motivul că ea a plâns așa pentru pruncul ei, a vrut ca eu să zbor la Germania. Dar Domnul a spus, "Asta-i mâna Mea; să nu mustri tu aceea." Vedeți, tu știi mai bine.

Când El i-a spus lui Moise, a spus, "Vorbește către stâncă," să nu o lovești. Acea înseamnă "vorbește," nu să lovești, vedeți. Tu trebuie să ascuți la ce spune El să faci. "Dar nici un om nu poate să facă nimic în sine însuși," el trebuie să o audă mai întâi de la Dumnezeu.

²⁰² Acum Cuvântul lui Dumnezeu a promis că El trăiește. Și, pentru că El trăiește, voi trăiți. El a promis, că, "Lucrările care le fac Eu le veți face și voi. Aceleași lucruri, numai că mai multe din ele, veți face voi, pentru că Eu merg la Tatăl." El a biruit toate lucrurile. El este Acela care a oprit...

El este Acela care a făcut veștile acelea. Acea s-a întâmplat de două ori. S-a întâmplat o dată jos la locul tău, Charlie. Și s-a întâmplat-s-a întâmplat sus aici când, frații, Fratele Fred și Fratele Banks și ceilalți sus acolo cu noi.

²⁰³ Aceasta s-a întâmplat în Germania, când acei cincisprezece doctori vrăjitori, pe fiecare parte de mine, au spus... Pentru că Billy și Fratele Arganbright nu au vrut să-i lase să mă vadă, ei au spus, "Păi, noi vom face ca cortul acela să fie suflat la o parte." Și ei au șezut jos acolo, cu descântările lor, și au chemat pe dumnezeul lor, Diavolul, și aici vine el cu o furtună. Vreo treizeci de mii, patruzeci de mii de Germani acolo afară, și cortul acela doar se ridica în sus și-n jos așa.

Ei, și atunci taie, au luat o foarfecă și au tăiat o pană, și a îndreptat-o înapoi în felul *acela*. Și zicând a lor, mergând prin toate descântecurile lor, și spunând cele trei cuvinte sfinte ei spun, "Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt; lu-lu-lu-lu-lu-lu! Tatăl, Fiul, Duhul Sfânt; lu-lu-lu-lu!"

²⁰⁴ Mergând în felul acela, și de fapt furtuna a apărut. Sigur. "El este prințul puterii văzduhului," Satan. Și ei au chemat furtuna. Și, acum, chiar mărețul cort mare stând afară în felul acela, o doamnă, acesta ar acoperi cam un bloc de oraș; și ridicat sus, ridicat din scânduri doi pe patru, și doar pânză de cort prinsă de aceasta. Vântul a ajuns dedesubt acolo și doar l-a ridicat, așa. Și vântul acela, și fulgerele sburând în felul acela, eu doar am predicat în continuare.

²⁰⁵ Și, oh, ei doar se duceau într-o mare descântare, mergând înainte și înainte așa, spunând acele mici cuvinte sfinte ce le ziceau, "Cele trei cuvinte sfinte înalte: Tată, Fiu, și Duh Sfânt," pe ambele părți în felul acela. Atunci eu l-am văzut că se închină, și înconjurat de draci acolo, dar nu legat.

²⁰⁶ Și eu i-am spus la Fratele Lowster, "Să nu traduci aceasta."

²⁰⁷ Am spus, "Frate Arganbright, roagă-te doar."

²⁰⁸ Am spus, "Doamne Dumnezeule, Creator al cerurilor și pământului, Tu m-ai trimis aici. Eu mi-am pus piciorul pe acest sol German, în Numele lui Isus Cristos, pentru că Tu m-ai trimis aici. Norul acela nu are putere asupra mea. El nu are, pentru că eu sunt uns și trimis aici pentru mântuirea acestui popor."

"Eu vă poruncesc, în Numele lui Isus, să vă depărtați de aici."

²⁰⁹ Și tunetele, mergeau, "Bang! Bang! Bang!" A mers, "Grrrrrrrrr," s-a rulat la o parte, și chiar drept peste cort, a suflat înapoi; și soarele a strălucit afară.

²¹⁰ În timp de zece minute, acolo erau vreo zece mii în jurul altarelor și lucruri, țipând după milă, să vadă puterea lui Dumnezeu. De ce? "Mai mare este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume." Vedeți?

²¹¹ "Mai mare este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume." Vedeți nenorocirile în acel lucru, o, frate, soră, noi nu avem nici o grijă deloc. Măreția este Dumnezeu, și El este în voi. Credeți voi asta? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

²¹² Acum eu am mers mult peste timp. Sunt cincisprezece minute, cam, după nouă. Și eu știu că aceste persoane au o cale lungă de condus.

Să ne aplecăm capetele doar un moment.

²¹³ O Dumnezeuule Tată, Tu știi despre Colorado. Tu știi că lucrurile acelea sunt adevărate. Și eu o spun pentru slava Ta, ca acești oameni să poată ști. După toată dovedirea științifică, a fotografiilor, și despre lucrările Duhului Sfânt. Și, Doamne, Tu știi că El... că eu am afirmat clar la oameni, și întotdeauna o fac, că aceasta-i din cauză că Tu ai promis-o. Și Tu ești aici, încercând să găsești pe cineva prin care Tu să Te poți confirma, să lași pe alții să vadă că Tu trăiești, și Tu ești același ieri, azi, și-n veci. Eu Te rog, Doamne, să fii milostiv, și să ne călăuzești și să ne îndrumi în gândurile noastre.

²¹⁴ Acolo sunt aceia așezați aici care sunt bolnavi și năpăstuiți. Acolo sunt acei care probabil că pot să moară dacă ei nu primesc ajutor de la Tine. Mulți din ei, probabil, sunt la capătul drumului, unde doctorii nu mai pot ajuta. Tu ești Dumnezeu, și Tu ești același ieri, azi, și-n veci. Și Prezența Ta este aici.

²¹⁵ Și, Doamne, noi nu știm ce va fi această a Treia Tragere, așa cum noi, ne-am referit la Aceasta. Eu nu știu ce. Dar noi știm un lucru, că Prima Tragere era perfecțiune. A Doua Tragere, fiind acel cinci, era har.

Și, Dumnezeuule, eu mă rog în seara aceasta ca Tu să Te descoperi la noi, ca după aceste lucruri, zicând, "Acela care este în voi!" Și Tu ai spus, "Lucrările care Eu le fac le veți face și voi," și ai spus că Tu nu ai făcut nimic până nu Ți-a arătat Tatăl.

²¹⁶ Și noi am văzut ce ai făcut Tu când Tu ai fost în stare să-i spui la Apostolul Petru cine era el, care era numele tatălui său. Să-i spui lui Natanael care era misiunea lui, cum a ajuns el să fie acolo, unde a fost el mai înainte, ce a făcut el. Ai spus femeii, la fântână, despre păcatele ei și ce a fost ea, trăind în această curvie cu acești șase bărbați; cinci ea deja a avut, și acela cu care ea trăia acum nu era bărbatul ei. Tu încă ești același Dumnezeu. Tu ai spus...

²¹⁷ A fost starea de orb a lui Bartimeu, cum a stat el acolo; dar totuși, în inima lui, el avea o vedere, că el putea vedea; că, dacă acela era Iehova manifestat în calitatea de Fiul a lui Isus Cristos, că El era în stare să cunoască strigătul lui. Și el a strigat, "Tu Fiul lui David, ai milă de mine!" Și aceasta Te-a oprit, și Te-ai întors și l-ai vindecat, O Tată, spunându-i că credința lui l-a mântuit.

²¹⁸ Acea mică femeie anemică, care prin această scurgere de sânge și schimbarea vieții, și pentru mulți ani nu s-a putut opri. Ea și-a cheltuit toți banii pentru doctori, și nici unul din ei nu o putea ajuta. Ea a venit la una din adunările Tale așa cum Tu vorbeai cu un om acolo la-la Galileea, cum Tu erai pe drumul Tău la casa lui Iair. Această femeie mică a spus în inima ei, fără o Scriptură în spatele ei, "Dacă eu pot măcar să-i ating haina Lui, eu-eu cred că eu mă voi face sănătoasă." Și ea a primit dorința ei când ea a atins haina Ta. Și Tu i-ai spus că credința ei a făcut aceasta, ai descris dorințele ei, și ea s-a făcut bine.

²¹⁹ Ni se spune în Cuvânt că Tu ești un Mare Preot, care șade în Înălțime, trăind întotdeauna să faci mijlociri. Și-și de asemenea că Tu, fiind Marele Preot, la timpul acesta, care poate fi atins de simțurile infirmităților noastre. Doamne Dumnezeuule, admite ca fiecare persoană de aici în seara aceasta să poată fi... să aibă privilegiul să Te atingă în seara aceasta, mărețul Mare Preot, și să se facă bine. Pentru Slava lui Dumnezeu, eu o cer în Numele lui Isus. Amin.

²²⁰ Acum eu nu... Sunt acolo cartonașe de rugăciune? Eueu i-am spus lui Billy să nu... are cineva un cartonaș de rugăciune? În regulă, așa este, eu i-am spus să nu le împartă. M-am gândit că poate eu voi fi puțin îndelungat, după cum eu... o, eu doar vorbesc așa de mult. Dar, priviți, vedeți, și voi mi-ați spus, când am spus, "Eu voi încerca să fiu afară la opt treizeci," voi ați râs, și eu-eu am știut că voi știați despre ce ați vorbit. Eu-eu sunt... dar eu-eu vă iubesc. Vedeți?

²²¹ Ce, ce încerc eu să fac, eu întotdeauna am încercat aceasta, prieteni; niciodată ca cineva să spună, "Fratele Branham a făcut aceasta." Fratele Branham nu poate să facă nimic. Înțelegeți? Acesta-i Isus Cristos. Și Acela care este în mine este în voi. Voi doar trebuie să credeți. Nu este asta așa? Vedeți? Cel ce este în voi este mai mare decât boala voastră.

²²² Acum câte persoane de aici sunt bolnave în trupurile lor, care nu mă cunosc, dar voi credeți că aveți suficientă credință să-l atingeți pe Marele Preot, ridicăți-vă mâna sus, ziceți, "Eu o cred"? În regulă. O, acolo sunt practic peste tot, mâini. În regulă. Câți sunt înăuntru aici care mă cunosc, și știe că eu nu știu nimic despre ce aveți voi nevoie, și voi vreți ca Dumnezeu să vă atingă? Ridicați-vă mâna sus. Vedeți? Vedeți? În regulă.

²²³ Franc, acolo nu-i nimeni înăuntru aici despre care să știu eu ceva, chiar la acest timp prezent, de a fi bolnavi. Dar acest băiat așezat aici, eu îl cunosc. Eu m-am rugat pentru el, de multe ori. Eu nu-mi pot aminti numele lui, dar el este de jos din Kentucky. El îmi scrie tot timpul, prieten personal al Fratelui și Sorei Woods și ceilalți, și vine sus acolo. Și el a participat la adunare pentru un lung, timp lung. Acea-i singura persoană pe care eu o cunosc.

²²⁴ Acum, Fratele Dauch, din câte știu eu, este bine, sau el nu ar șede a aici. El a fost foarte bolnav zilele trecute, și Domnul l-a vindecat.

²²⁵ Eu nu cunosc această persoană. Și eu nu știu cine este acesta care are aceste cârje aici; poate persoana aceea în scaun. Eu-eu nu știu.

Și eu-eu cunosc mulți dintre voi. Dar Dumnezeu în Cer știe, la timpul acesta, eu nu știu ce vreți voi. Eu nu am idee. Este cumva greu aici în tabernacol, căci, vedeți, eu cunosc o mulțime de persoane.

²²⁶ Acum iată ce este. Când tu ajungi la un loc... Acum, eu vin aici, uneori, și eu spun, "În regulă, noi vom da la

fiecare un cartonaș de rugăciune și îi aliniem. Vin sus pe platformă." Cineva se va duce... Acum tu nu poți...

Acum, prieteni, eu am să-mi deschid inima și vă spun ceva.

Voi nu puteți ascunde aceea. Chiar la ce vă gândiți, eu o știu. Așa este. Eu știu ce vă gândiți. Înțelegeți? Și uneori voi ziceți, "Frate, eu cred." Păi, bine, tu crezi până la un punct. Vedeți? Vedeți? Eu știu.

²²⁷ Și chiar aici, bine, acum, doar chiar acum, ungera doar vine asupra mea, voi vedeți. Și eu pot chiar simți acel puls, ca, o bătaie, vedeți, o palpitație din diferite locuri. Vedeți?

Dar acum să nu-să nu mai fiți necrezători. Credeți tot Mesajul. Credeți-l Acela. Dacă nu este, dacă nu este scris în Biblie, atunci să nu-l credeți. Dar dacă Acesta este în Biblie, atunci Duhul Sfânt care locuiește în noi este legat prin datorie să înfăptuiască aceea dacă noi Îl credem. Este asta așa? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

Eu știu că este greu. Vedeți, nimic nu vine ușor.

²²⁸ A fost greu pentru El să moară, ca acesta să poată să fie produs la voi. A fost greu pentru El să meargă la Calvar; El a vrut să stea, chiar așa de mult încât El a strigat, "Nu voia Mea, ci a Ta să se facă." Vedeți? Vedeți? El nu a vrut să plece; El era un Om tânăr, și El avea frații Lui. El i-a iubit întocmai cum vă iubesc eu. Dar El-El nu putea trăi, și să trăiască și ei, așa că el a murit ca noi să putem trăi. Aceea nu a fost ușor. El a trebuit să o facă. Priviți ce moarte stătea înaintea Lui, "Tată, a sosit ceasul, și să mă rog ca Tu să iei paharul acesta de la Mine? Nu." El nu a vrut să facă aceea; El a vrut voia lui Dumnezeu să se facă.

²²⁹ Acum, priviți, dacă voi veți crede același lucru! Acum, să nu-să nu-să nu umbriți Aceasta, deloc. Doar să o credeți. Doar absolut să o credeți. Nu vă îndoiiți. Voi să o credeți.

²³⁰ Dacă eu aduc persoanele sus într-un rând de rugăciune, și eu spun, "În regulă, acum această persoană, tu știi că eu nu te cunosc."

²³¹ "Nu, asta-i corect, Frate Branham."

²³² Atunci chiar acolo afară tu prinzi pe cineva care zice, "Îhî, dar el citește ce au pus ei pe acel cartonaș de rugăciune! Telepatie!" Aceasta chiar cu adevărat o va face.

²³³ Atunci eu voi spune, "În regulă, acum duminica aceasta noi nu o să împărțim cartonașe de rugăciune. Eu vreau pe fiecare aici, care este un străin, și niciodată nu a fost aici înainte, să vă ridicati." Vedeți? Și-și atunci Duhul Sfânt se va întoarce drept în jur și discerne tot ce era în ei. Vedeți? Este asta așa? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Voi ați văzut-o în ambele feluri.

²³⁴ "O, bine, acolo-i ceva greșit cu aceea." Vedeți? Vedeți? Acolo, nu există cale, tu-tu-tu nu poți... Vedeți, atât timp cât Satana poate lua stăpânire, el vă va face doar să credeți orice.

Și el vă va arăta fiecare defect care-l am, și eu am multe din ele care el vă poate arăta. Dar să nu vă uitați la aceea! Să nu vă uitați la aceea. Eu sunt un om. Vedeți? Dar, țineți minte, acest Cuvânt al lui Dumnezeu este Adevărul, și eu încerc să trăiesc prin El.

²³⁵ Dacă mă duc aici afară și să încep să fac lucruri greșite, care nu sunt drepte, păcătuiind, și să beau, și, sau să fumez, sau-sau să fac lucruri care nu sunt bune, voi-voi să veniți și să mă chemați jos, căci aceea-aceea nu se cuvine. Eu-eu vreau atunci să părăsesc lumea. Eu nu... Eu vreau să plec înainte ca aceea să se întâmple. Vedeți? Eu nu vreau să fac aceea.

²³⁶ Dar atât timp cât eu încerc să trăiesc cum este drept și să fac ce este drept, vedeți, și să încerc să trăiesc cum un Creștin ar trebui, și atunci să las pe Dumnezeu să ia Cuvântul Lui și să mă audă că stau lângă El. Deși Acesta mă costă așa de mulți prieteni și popularitatea lumii, și lucruri ca acelea, și urât de mulți, și denominațiuni, dat afară, totuși eu vreau să fiu devotat la acest Cuvânt. Acesta-i Cuvântul lui Dumnezeu, și eu iubesc pe Dumnezeu. Astfel acesta-i Cuvântul lui Dumnezeu, și eu-eu vă spun că, "El este același ieri, azi, și-n veci," și El este în noi acum. Și dacă...

²³⁷ Acum, dacă viața lui Shakespeare era în mine, trăind în mine, dacă Shakespeare a trăit în mine, nu aș face eu lucrările lui Shakespeare? Dacă Beethoven este în mine, nu aș face eu lucrările lui Beethoven? Dacă duhul lui Dillinger era în mine, dacă John Dillinger trăia în mine, nu aș fi eu un John Dillinger? Dacă Beethoven era în mine, aș fi eu un Beethoven? Vedeți? Dacă Castro era în mine, eu aș fi un Castro? Vedeți?

Și dacă Isus Cristos este în mine, eu voi face lucrările Lui, deoarece acesta-i El. Și nu a spus El că același lucru va avea loc? Vedeți? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.]

²³⁸ Acum ce ar face El dacă El stătea aici, dacă El este același ieri, azi, și-n veci? El zice, "Eu pot să fac numai ce-Mi arată Tatăl să fac." Este asta așa? Ei bine, acela-i felul cum a făcut-o El ieri.

Acum este El același? Cum este cu boala? Prețul vostru este deja plătit. Fiecare din voi sunteți deja vindecați de boala voastră. Este asta așa? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Pentru aceea... Fiecare din voi este iertat, dar voi trebuie să o acceptați. Fiecare din voi este vindecat, dar voi trebuie să o acceptați.

²³⁹ Acum, să dovedesc că El este același ieri, azi, și-n veci. Dacă El stătea aici, El nu vă putea vindeca, deloc, cu necredința voastră. Voi ar fi trebuit să o credeți, chiar la fel cum voi trebuie să o credeți chiar acum. Aceasta ar trebui să fie la fel, vedeți. "Căci, multe lucrări puternice El nu a putut să facă în ziua Lui, din cauza necredinței lor." Este așa? Multe lucrări puternice El nu poate să facă astăzi, din cauza necredinței.

²⁴⁰ Acum, Cine era acesta care putea să prezică *aceea*? Dumnezeu. Cine a fost acesta care a spus *aceasta*? Dumnezeu. Cine a fost acesta care a făcut *aceea*? Dumnezeu. Cine este acesta care a spus unde erau ursul, căprioara, cariboul, toate aceste alte lucruri, și cele șapte... toate-toate lucrurile acestea care s-au întâmplat? Cine a fost care a spus *aceea*? El, Cristos, care este în noi, profetîndu-Se prin noi, descoperindu-Se că El este același ieri, azi, și-n veci.

Cine a oprit vânturile? Cine a creat vererile? Același Unul care a creat un berbec pentru Abraham, când el... la numit "Jehovah-jireh." Acele nume răscumpărătoare compuse încă i se aplică Lui. El încă este Jehovah-jireh, "Domnul poate să rânduiască pentru Sine o Jertfă."

²⁴¹ Acum, fiecare din voi, eu-eu vreau cea mai adâncă sinceritate a voastră acum. Dacă voi de fapt credeți cu toată inima voastră, acolo nu va fi nici o persoană slabă în mijlocul nostru, pe la timpul când ceasul acela se mută încă cinci minute. Acolo nu va fi o persoană aici fără ca să fie pe picioarele lor, bine, dacă o veți crede doar. Puteți voi crede?

²⁴² Acum să vedem chiar acum dacă El va veni la noi și Se descoperă, în timp ce ne aplecăm capetele.

²⁴³ Doamne Isuse, acum Tu ajută-mă. Și eu mă voi supune Ție, Doamne, tot cum știu eu. Iartă-mi păcatele și fărădelegile. Eu mă rog în Numele lui Isus. Amin.

²⁴⁴ Acum să luăm partea aceasta aici, cineva de aici. Credeți, aveți credință, nu vă îndoiiți! Cineva care nu mă cunoaște, dacă-i posibil. Eu nu pot să spun unde merge viziunea. Eu doar trebuie să urmăresc după Aceasta. Și dacă El face *aceea*, atunci voi o știți, dacă este adevărată sau nu. Voi doar să credeți, și nu vă îndoiiți. Dacă El o va face, veți crede voi, vedeți, după toată aceasta ce s-a făcut aici astăzi? Vedeți? Doar acceptați-vă vindecarea, vedeți. Ziceți, "Doamne, eu ating acum pe Isus Cristos. Eu cred." Acum fie ca Dumnezeu din Cer să acorde aceasta.

²⁴⁵ "Mai mare este Acela care este în voi, Cristos, decât cel ce este în lume." Acum, în adunare, unde noi Îl atingem, El Se reflectă înapoi; așa cum femeia a atins pe Dumnezeu, prin Cristos, și a reflectat înapoi necesitățile ei.

²⁴⁶ Eu văd acum acolo într-un colț aici, se pare că acesta-i un bărbat, el este foarte serios. Nu, acesta nu-i. Este o femeie care se roagă pentru un bărbat, și bărbatul nu este aici. Dar aceasta-i o femeie. Eu văd că femeia *aceea*... Acesta-i tatăl ei-ei, și el moare cu cancer. Și foarte serios. Omul nu este aici. El este în alt loc. Acesta nu-i acest ținut, chiar. Acesta-i, el este în Georgia.

Doar continuați rugăciunea. Voi credeți cu toată inima voastră acum? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.] Doar continuați rugăciunea, vedeți.

Numele femeii, care se roagă, este D-na Jordan. Ea nu este din Georgia. Ea este din North Carolina. Dacă *aceea* este corect, doamnă, ridică-te sus în picioare. Corect, tot adevărul. [Sora zice, "Mulțumesc lui Dumnezeu! Mulțumesc lui Dumnezeu!" – Ed.] Te-ai rugat pentru așa ceva? [Da, domnule; tătucul meu.] În regulă. În regulă. [Sora continuă să comenteze despre tatăl ei.]

Crezi tu, că "Cel ce este în tine este mai mare decât cel ce este în lume"? [Sora spune, "Eu cred." – Ed.] Crezi tu că Acela care...

²⁴⁷ Uite, aici este altceva. Tu ai avut o mare pregătire în zilele tale de la început, sau un lucru sau altul, deoarece arată parcă că tu ești încurcată într-un fel de Creștin... Nu este tatăl tău un lucrător, sau cineva ca acela, unii din ai tăi, sau ceva? [Sora zice, "Soțul meu." – Ed.] Soțul tău, acela-i care este. Eu pot vedea pe cineva care stă lângă tine, predicând Evanghelia, și tu erai într-o biserică. El era conectat cu tine. ["Laudă Domnului!"] În regulă, acolo ești tu.

Acum, pe doamna eu nu o cunosc, dar Dumnezeu cunoaște femeia.

²⁴⁸ Acum, ai tu ceva în poșeta ta, o batistă mică sau ceva acolo? În regulă, atunci tu să pui-... Când te așezi jos, puneți mâinile pe batista *aceea*, și să nu te îndoiești, și Acela care este în tine este mai mare decât acela care ucide pe tătucul tău. Crede cu toată inima ta, așa va fi după cum crezi.

²⁴⁹ Acum, eu vreau să vă întreb ceva. Eu nu cunosc pe femeia *aceea*. Din câte știu eu, *aceea* era prima dată, eu presupun, că am văzut-o vreodată. Dar ea șade acolo într-o stare de disperare, rugându-se. Și chiar Dumnezeu care a putut să se întoacă și să-i spună femeii despre scurgerea ei de sânge, este același Dumnezeu care este aici, arătând că Cel ce este în voi a biruit lumea. Voi credeți? [Adunarea spune, "Amin" – Ed.] Dacă voi doar aveți credință, nu vă îndoiiți.

²⁵⁰ Vorbind de cancer, eu văd din nou umbra *aceea* neagră. Ea este peste o femeie, așezată chiar *aici*. Ea are cancer la gât, și ea este într-o stare rea. Și pentru ea s-a făcut rugăciune, și încearcă să-și accepte vindecarea. D-na Burton, dacă tu vei crede! Eu nu cunosc femeia. Dar dacă tu vei crede cu toată inima ta... Într-adevăr, lucrul...

Lasă-mă să-ți explic aceasta ție, ce încerci tu să faci. Tu ți-ai pierdut glasul, de la acesta, și tu încerci să te rogi ca glasul să-ți vină înapoi. Este asta așa? Dă din mână *asa*. Acum, femeia este o străină pentru mine. Eu nu o cunosc. O vedeți? Așa este. Acolo, acolo este ea. Vedeți? "Mai mare este Acela care este în tine, credința care Îl poate atinge, decât acela care este în gâtul tău."

Voi credeți cu toată inima voastră? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

²⁵¹ Soră Larsen, eu te cunosc. Ea este proprietara mea. Dar, Soră Larsen, tu ai fost la un doctor sau ceva, un lucru sau altul. Tu ești programată pentru o operație. Așa este. Nu este așa? Mai mare este Acela care este în tine, Soră Larsen, decât acela care este în lume. Tsus a spus, "Eu am fost un străin, și voi M-ați primit înăuntru. Într-atât cât le-ați făcut la

cel mai neînsemnat din aceștia, cei mici ai Mei, voi mi-ați făcut-o Mie."

O Tată Ceresc, fii milostiv!

²⁵² Ce gândești tu? Tu ești programată pentru o operație, de asemenea. Tu ești o străină pentru mine. Este asta așa? [Sora spune, "Da." – Ed.] Tu nu ești de aici. ["Eu te cunosc, dar tu nu mă cunoști."] Tu mă cunoști, dar eu nu te cunosc. ["Tunu mă cunoști pe mine."] Dar Dumnezeu te cunoaște. Crezi tu asta? ["Da, eu cred."] Tu ești programată pentru o operație. Tu nu locuiești aici. Tu ești lângă Bedford, Springville, ceva ca... Aceea-i unde este aceasta, Springville. D-na Burton... Nu, nu, eu îți cer scuze, eu nu am vrut să spun aceea. D-na Parker, acela-i numele tău. Nu-i așa? Mai mare este Acela care este în tine, decât acela care încearcă să teucidă. Este asta așa? Crezi tu cu toată inima ta? Atunci tu nu o să ai nevoie de operația ta, dacă tu crezi.

²⁵³ Ce crezi tu despre toată aceasta, soră? Eu nu te cunosc. Tu ești o străină pentru mine. Mă crezi tu a fi profetul Lui? [Sora spune, "Eu o cred." – Ed.] Tu crezi. Îți mulțumesc. Dumnezeu va onora aceea. Tu ești D-na White. Tu vii din Fort Worth, Texas. Tu ai o boală musculară, o stare nervoasă. Tu ești foarte rău. Nu există speranțe pentru tine, atât cât privește știința medicală. Soțul tău, el are o nevoie spirituală pentru care el se roagă. Tu ai un fiu acolo, el are necaz cu spatele lui, și boală de inimă. Tu ai un băiețel în poala lui. Băiețelul are ceva fel de vorbire pentru care voi vă rugați. Dacă aceea este corect, ridică-ți mâna sus. [Soțul spune, "Aceea-i corect. Ele sunt nevoile noastre."]

"Mai mare este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume."

Credeți voi asta? [Adunarea spune, "Amin." – Ed.] Cu toată inima voastră? ["Amin,"] Cu tot din ea? ["Amin,"]

Acum să ne aplecăm capetele.

²⁵⁴ Acum El a mers prin clădire. El v-a dovedit că El este Dumnezeu. "Mai mare, este Cel ce este în voi, decât cel ce este în lume." Acesta-i Domnul Dumnezeu. Acum, Acela care este în voi, lăsați-L să aibă întâietate. Lăsați-L să aibă supravegherea
despre-despre
ce
voi...

Voi spuneți în inima voastră chiar acum, dacă puteți, cu toată inima voastră, și să o credeți, "Boala care a fost în trupul meu este dusă." Vedeți? "Eu nu mai sunt nenorocit. Eu nu mai am boală. Acela care este în mine este mai mare decât acela care a fost în trupul meu. Acela care este în inima mea este mai mare decât acela care este în carnea mea. De aceea, Acela care este în inima mea a ceat cerurile și pământul. Carnea mea a fost contaminată de către Satan, și eu sunt un templu al Duhului Sfânt să lucuiască înăuntru. De aceea, Satano, eu îți poruncesc să părăsești trupul meu. În Numele lui Isus Cristos, ieși afară din mine." Vedeți? Voi o credeți? [Adunarea zice, "Amin." – Ed.]

Acum să ne rugăm în felul nostru acum, fiecare, în timp ce eu mă rog pentru voi.

²⁵⁵ Dumnezeu Atotputernic, Creatorul cerurilor și pământului, Autorul vieții, Descoperitorul secretelor inimii, Tu ai spus, "Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri, și este chiar un Discernător al gândurilor minții."

²⁵⁶ Acela-i motivul, când Cuvântul s-a făcut trup, El a știut la ce se gândeau ei, așa cum El le-a priceput gândurile. El era Cuvântul, și Cuvântul a cunoscut secretele din inimile lor.

Și acel Cuvânt încă este același Cuvânt. Și în seara aceasta noi Îl vedem descoperindu-Se în noi, după două mii de ani, pentru că El L-a scris pe hârtie și este aici să-l confirme, arătându-l, că Acesta este corect.

²⁵⁷ Aici sunt batiste așezate aici. Oameni bolnavi sunt peste tot. Eu mă rog ca marele Duh Sfânt care-i prezent, care arată aceste lucruri, care spune aceste lucruri, și niciodată nu dă greș, dar că este corect, nici o singură dată nu poate El să dea greș, pentru că Acesta-i Dumnezeu. Lasă ca El să ungă aceste batiste cu Prezența Lui, și să vindece pe fiecare persoană bolnavă peste care sunt ele așezate. Și Dumnezeul Care poate fi viu, după două mii de ani, și se poate forma pe Sine în inimile păcătoșilor care au fost răscumpărați prin har și credință, și poate vorbi Propriile Lui Cuvinte prin buze muritoare, și să primim că se întâmplă chiar exact ce El a promis.

²⁵⁸ O Doamne Dumnezeule, eu Te rog să fii milostiv față de noi. Și fie ca fiecare bărbat și femeie care șade prezenți, care au vreun fel de boală sau nenorocire; și cum Moise s-a aruncat în spărtură, pentru popor, în seara aceasta eu îmi pun inima mea afară înaintea Ta, Doamne. Cu toată credința care eu o am, care-i în Tine, care Tu mi-ai dat, eu o dau lor. Așa cum a spus Petru la poarta numită Frumoasă, "Ceea ce eu am, eu îți dau. În Numele lui Isus Cristos din Nazaret, scoală-te și umblă." Și omul era olog și slab pentru câteva momente, dar, în timp ce ei îl țineau, oasele gleznelor au primit tărie. Și el a intrat în Casa lui Dumnezeu, sărind, și lăuda și binecuvânta pe Dumnezeu.

²⁵⁹ Tu ești același ieri, azi, și-n veci. Și apostolul Lui a spus, "Ceea ce am, eu îți dau." Aceasta era credință. Și eu spun: ceea ce eu am, eu dau la această audiență! În Numele lui Isus Cristos din Nazaret, renunțați la boala voastră, căci mai mare este Acela care este în voi, decât Diavolul care încearcă să vă ia viața. Voi sunteți copiii lui Dumnezeu. Voi sunteți cei răscumpărați.

²⁶⁰ Eu poruncesc ca Satan să părăsească acest popor. Fie ca Dumnezeul care a rulat înapoi furtuna aceea zilele trecute, Dumnezeul Care a făcut vânturile și valurile să înceteze, fie ca El să îngrijească ca fiecare boală să fie luată de la acești oameni, și puterea lui Cristos este făcută manifestată în viața lor la ora aceasta. Fie ca fiecare păcătos să se pocăiască. Fie ca fiecare persoană, care nu este aproape de Tine, să se îndrepte la ora aceasta. Și fie ca să fie așa, în Numele lui Isus Cristos.

²⁶¹ Eu, ca păstor al vostru, fratele vostru, cu ce credință am eu, i-am cerut lui Dumnezeu să o pună peste voi. Eu cred că eu voi primi ceea ce am cerut. Acum dacă o veți crede cu mine; cu ce credință care o am, eu v-o dau vouă pentru ora aceasta.

Și acum, în Numele lui Isus Cristos, Fiul lui Dumnezeu, renunțați la nenorocirea voastră, boala voastră, și spuneți-i, "Tu trebuie să pleci," căci voi aveți credința voastră, plus credința mea, cu puterea lui Isus Cristos, a Căruia omniprezență este aici să o adeverească și să dovedească că El este aici, vă va face bine la timpul acesta.

²⁶² Crezi tu asta, doamnă, care zaci pe targa aceea? [Sora spune, "Așa este." – Ed.] Deși mușchii tăi să fie tot cum ei o numesc, a scleroză și lucruri, tu poți umbla dacă vei încerca. Ridică-te sus, în Numele lui Isus Cristos. Ajutăți-o acolo. Iat-o că merge. Nu credeți voi? Ceilalți din voi, ridicați-vă. Oasele gleznelor ei au primit tărie.

Acum să ne ridicăm mâinile și să-I dăm laudă.

²⁶³ Mare Dumnezeu Iehova, în Numele lui Isus Cristos, noi ne predăm la Tine pentru vindecare. Amin.